

DET SYVENDE SEGL

Takk, broder. Mens vi blir stående, la oss be.

² Allmektige Gud, Livets opphavsmann og alle gode åndelige gavers giver, vi er sannelig takknemlige nå for denne helt fantastiske, enestående, en stund med fellesskap i Ditt Nærvær; markerer et stort høydepunkt i livene våre, Herre, en tid som vi aldri vil glemme, uansett hvor lenge vi skulle bli. Og vi ber, Gud, at i denne avsluttende kveld. . . Vi merker oss Skriften, på den avsluttende dag under høytiden, stod Jesus iblant dem og ropte ut: "Hvis noe menneske tørster, la ham komme til Meg!" Og jeg ber, Himmelske Far, at det vil gjenta seg i kveld, så vi kan høre Herrens Røst kalle på oss, og kalle oss inn i tjeneste for Ham, nærmere vandringer. Vi føler at vi har hørt Hans Røst allerede, i åpningen av disse Seglene, som taler om at det er den siste tid, og tiden er for hånden. Gi disse velsignelsene som vi ber om, Far, i Jesu Kristi Navn, og til Hans ære. Amen.

Vær så god å sitt ned.

³ Jeg ønsker å legge til dette, at, av alle møter jeg har hatt i hele mitt liv, tror jeg denne uken har vært den mest herlige tiden i hele mitt liv, i møter. Uansett hva jeg har. . . Jeg har sett store mirakler utført, selvsagt, før, og helbredelsesmøter, men dette overgår det. Det har vært en av de store begivenhetene, høydepunktene i mitt liv, har vært å være her. Og å se det vesle tabernaklet få dette annerledes utseende; ikke bare det, men innsiden har fått et annerledes utseende!

⁴ Og nå, jeg spurte Billy; han brukte så lang tid på å komme å hente meg. Han sa at en annen gruppe hadde blitt døpt. Som, det runder over hundre, denne uken, av mennesker som har blitt døpt i Navnet til vår Herre Jesus Kristus. Så vi er—er takknemlige. Og Gud velsigne dere!

⁵ Og nå, hvis dere ikke har en hjemmemenighet, inviterer vi dere hit, for å komme og ha fellesskap med oss. Bare husk at menigheten er åpen. Vi er ingen denominasjon, og jeg håper og stoler på at den aldri vil være en denominasjon. Bare et fellesskap hvor menn og kvinner, og gutter og jenter, møtes rundt Guds bord og har fellesskap rundt Ordet, og vi har alle ting til felles.

⁶ Nå, og vi har en vidunderlig pastor, en ekte Guds mann, og jeg er så takknemlig for det. Hvis dere klarer å huske en visjon for ett år siden, at Mat ble lagret på stedet. Og det er helt riktig. Og vi er. . .

⁷ Vi har stedet nå, det er tilstrekkelig for søndagsskoleklassene, for alle aldre, og vi er bare veldig takknemlige for denne anledningen. Enkelte har sagt, en gang,

om de bare hadde hatt søndagsskoleklasser hvor de kunne sende barna sine. Nå, dere, de har dem nå. Så, nå, så bare kom igjen og vær med oss om dere ikke har en hjemmemenighet.

⁸ Selvsagt, hvis du har en god menighet som du går i, og forkynner Evangeliet, og så videre, vel, det er—det er bare en annen gruppe av oss, ser dere, et annet sted. Men hvis du ikke har noe hjem, og du er . . .

⁹ Jeg forstår at mange hadde, har flyttet hit fra andre deler av landet, for å gjøre dette til deres hjemmemenighet. Og vi ønsker dere sannelig velkommen hit til Herrens Ord. Og jeg husker, antar jeg, da jeg dro, fortalte jeg dere at—at møtene, så langt jeg visste, ville være her i tabernaklet.

¹⁰ Jeg vet ennå ikke alt hva Herren har for meg i fremtiden. Jeg overlater det i Hans hånd, ikke noe overtro eller noe. Jeg bare venter, dag for dag, at Han skal lede meg til det stedet hvor jeg kan være til bedre tjeneste for Ham. Og når Han er ferdig med meg, da stoler jeg på at Han vil ta meg Hjem, i fred.

¹¹ Og nå, jeg er veldig takknemlig for samarbeidet med folket i tabernaklet. Som Billy fortalte meg denne uken, at, jeg tror hvert hjem som er representert her rundt i dette tabernaklet, har noen med seg. De åpnet opp, hjemmene deres og steder, og tok inn folk som ikke hadde noe sted å gå til. Nå, det er ekte kristne gjerninger. Og noen hjem har bare lagt alle i hvert hjørne de har funnet, for å gi folk et sted å bo.

¹² Fordi, dette har vært en veldig krevende tid, på grunn av dette, en eller annen slags hendelse har pågått, i sportsverdenen, noe slags basketball eller noe, og—og reservasjoner har blitt gjort. Pluss en stor gruppe fra . . .

¹³ Jeg tror, representert her i denne lille kirken, omtrent, omkring tjuette eller tretti stater representert akkurat her i kirken, i tillegg til to utenlandske nasjoner, så, og denne lille vekkelsen. Så det tar opp en del plass i seg selv. Vet om . . .

¹⁴ Jeg snakket med noen herfra i dag. Jeg sa: “Jeg forstod at det ikke var så mange fra Jeffersonville, her i møtene.”

¹⁵ Noen hevet røsten, sa: “Vi kommer oss ikke inn.” Vel, det, det var det. Det var grunnen. Noen fra politiet, som hadde også vært på vei hit, ønsket å være med på møtene men da de trodde de hadde god tid tok de det med ro, det viste seg at da de kom var det overfylt. De vil muligens få sin tid senere, denne gang var det ikke plass. Så nå kommer det folk fra alle steder, så vi er veldig takknemlige.

¹⁶ Nå, jeg vet ikke. Den neste tingen som kunne fulgt dette ville være de Syv Trompetene, i et annet budskap. Men i Seglene er praktisk talt alt inkludert. Menighetstidene kommer ned, og vi plasserte dem først, som var mest—som var mest viktig, men det . . . på den tiden. Nå, åpningen av Seglene viser

hvor Menigheten går og hvordan Den ender opp. Og nå, tror jeg, den Himmelske Far har sannelig vært nådig mot oss, ved å la oss få se hva vi har.

¹⁷ Og jeg sier dette, jeg så over noen gamle notater som jeg forkynnte fra, for mange år siden, jeg kom bare inn og sa hva jeg tenkte var riktig og holdt på. Og det var langt av kurs. Og nå, alle fire av disse Seglene, jeg tok dem for meg i en tale på rundt tjue minutter, alt sammen. De fire hesterytterne i Åpenbaringen, jeg slo dem sammen og sa: “En hest dro i hvitt”, sa jeg, “kanskje det er den—den—den første tidsalderen. Og den neste hesten dro i sult”, og videre på den måten. Men du verden, da Ordet virkelig ble åpnet opp var Det hundre miles unna det.

¹⁸ Så, det er nødvendig at vi våker og venter. Og kanskje det måtte være i denne tiden at vi skulle gjøre det. Det kan ha vært mange ting som har blitt sagt, som andre folk vil være uenige i. Men jeg tror, når den store avslutningens time kommer, og vi møter vår Herre, vil dere finne ut at Det var riktig. Det—Det—Det er virkelig det.

¹⁹ Nå, folk som kommer utenbys fra, fra forskjellige steder rundt omkring, kommer inn fra forskjellige stater og nasjoner, jeg setter virkelig pris på deres oppriktighet i å reise hele denne distansen, og bruke feriene deres. Og noen av dem har ikke en gang noen steder å bo! Jeg—jeg vet, for jeg har vært i stand til å hjelpe noen av dem å få et sted å bo. Uten penger til å spise, eller noe annet, og så . . . og til og med komme, uansett, i forventning til at noe skal skje, som vil ta seg av det. Og med slik en stor tro på det, at, uansett om de er nødt til å gå uten mat, eller i det hele tatt et sted å bo, ønsker de å komme for å høre disse, disse tingene skje, uansett. Det er virkelig galant, vet dere. Og alle har bare vært så ett hundre prosent!

²⁰ Jeg møtte min svoger bak der, som var den—den . . . gjorde murerarbeidet på kirken, og så videre. Og jeg fortalte ham hvor mye jeg satte pris på arbeidet hans. Jeg er ikke en—en murer, eller vet noe som helst om det. Men jeg vet hva et rett hjørne er, og om det er satt opp riktig eller ikke.

²¹ Og han sa: “Jeg må si deg.” Han sa: “Det har aldri vært en sånn tid, knapt, at du har sett en slik harmoni blant menn, når de alle jobber sammen.”

²² Broder Woods, broder Roberson, og alle bare plassert på sin plass, alt. Og broderen som—som ordnet akustikken, den . . . jeg mener utstyret til lydanlegget og alt mulig, i kirken. De sa: “Alt fungerte bare.” Når de trengte noe, ville det stå en mann der for å gjøre det. Så det er . . . Gud er i hele programmet. Vi er veldig takknemlige for dette.

²³ Mange store bidragsyttere i menigheten, som hjalp til med å få det gjort, som for eksempel vår broder Dauch og søster Dauch, som sitter her, og mange andre som har gitt store

donasjoner til denne saken. Og jeg tror, på dette tidspunkt, de mangler ingen ting og alt blir betalt for. Så vi er veldig takknemlige for det.

²⁴ Husk, det er deres kirke, for dere er en Kristi tjener. Og det er hva det er bygget her for, en åpen dør for å lage tjenere, og for tjenere som allerede er Kristi tjenere, at de kan komme inn og fryde seg rundt fellesskapet i Jesus Kristus. Og vi vil at dere skal vite at alle er velkommen.

²⁵ Og nå, når dere hører meg noen ganger, i tidspunktet under salvelsen, på en måte hudflette organisasjoner, mener jeg—jeg ikke det imot din pastor, eller imot noen broder, søster, i menigheten. For når alt kommer til alt, har Gud mennesker i enhver organisasjon som finnes. Men Han aksepterer ikke organisasjonen; Han aksepterer individet i organisasjonen. Og den . . . Det er ikke en organisasjon som skal til.

²⁶ Derfor, når folk blir så bundet rundt organisasjoner, så kan de ikke se noe annet enn kun hva den menigheten sier, ser dere. Og det fører til at man bryter fellesskapet med andre, og det er et system som Gud ikke har behag i, og det er en verdslig ordning som aldri har blitt bestemt av Gud.

²⁷ Så, nå, jeg mener ikke noe enkeltmenneske. Katolsk, jødisk, hva enn det er, eller—eller metodist, baptist, presbyterianer, hvilken som helst organisasjon, ingen organisasjoner, og—og ikke-denominelle, og alle, Gud har Sine barn som sitter rundt der inne. Skjøner? Og mange ganger tror jeg at de er der ute for en hensikt, for å gi Lys, og trekke ut disse forutbestemte over alt fra alle steder. Og—og på den store dagen, da vil vi se, Herren Jesu Kristi Menighet vil bli kalt til det—til det store møtetidspunktet i luften, og vi vil alle dra opp for å møte Ham. Og jeg—jeg ser etter den timen.

Nå, det er så mye som kunne blitt sagt!

²⁸ Og i kveld, på den siste, avsluttende kvelden, som vanlig, er alle . . . I et helbredelsesmøte, finner jeg, i forventning til at store ting skal bli gjort i helbredelsesmøtet, som gjør dem spente, nervøse. Og så finner jeg den samme tingen i kveld, at alle er i forventning til å se hvordan . . . Og hver kveld har det vært på den måten, for åpningen av disse Seglene.

²⁹ Nå ønsker jeg å gjøre dette helt klart. Hver gang, hver gang at disse Seglene har kommet til det stedet; alt jeg noen gang trodde om Dem, og har lest av andre mennesker, har vært i motsetning til hva som kom til meg i rommet.

³⁰ Og mitt sinn, på dette tidspunktet . . . Grunnen til at jeg hadde det helbredelsesmøtet i dag tidlig, fordi mitt menneskelige sinn blir så borte fra min egen måte å tenke på. Jeg har forsøkt å være i et—i et rom med rullegardinene dratt ned og et lys på. Dette er den åttende dagen. Og har ikke en gang satt meg i bilen min for å—for å dra noe sted.

31 Jeg var nødt til å dra med noen brødre ned til banker, og signere noen papirer og ting, vedrørende penger og ting som har blitt lånt til denne kirken. Men jeg—men jeg dro rett tilbake igjen, og gikk rett inn i studier.

32 Og en underlig ting, det har ikke vært én person som har sagt noe. Eller, vanligvis banker de på og river i deg, og omkring. Det har ikke vært én ting. Det har vært veldig enestående.

33 Der jeg har spist, hos broder Woods. Vanligvis er det stedet fullt av biler. Og de hadde åtte eller ti forskjellige mennesker som skulle komme og bo hos dem i løpet av denne tiden, og ingen av dem kom.

34 Så, denne morgenen, jeg vil aldri glemme denne morgenen, vår Frelses nåde ovenfor Hans trette, slitne tjener. Da jeg hadde svart på et spørsmål fra en stakkars person, og ut fra min beste forståelse, tenkte at jeg gjorde rett. Og helt plutselig, som om jeg hadde—jeg hadde tatt noe bort fra et barn, jeg var så fordømt og visste ikke hva det var. Og jeg tenkte, kanskje var det fordi jeg presset på for å komme til dette helbredelsesmøtet, kanskje noen var så desperat syke at de måtte bli bedt for der og da. Og jeg spurte forsamlingen. Etter noen få minutter ble det åpenbart. Og noen sa: “Vil du ikke lese—lese teksten din igjen?” eller noe. Og denne gangen plukket jeg opp den lille papirlappen og leste den igjen, for å se hva det stod der. Og jeg så ned på Boken, og det var helt noe annet, spørsmålet jeg svarte på. Skjønner?

35 La meg bare formidle dette til dere. Når det Overnaturlige kommer inn, er det Kristi sinn. Du kommer så langt bort fra din egen tenkemåte, til du i ditt eget sinn, jeg... Dette, du... Jeg vil ikke... Ikke la meg prøve å forklare det, for jeg kan ikke. Skjønner? Jeg kunne ikke gjøre det. Det er ingen som kan gjøre det.

36 Hvordan kunne den mannen, det er Elias, stå der oppe på fjellet i Guds Nærvær, og få ild ned fra himmelen, og deretter regn like etter ilden? Og så lukke himlene og det regnet ikke på tre år og seks måneder, og gå rett tilbake og kalle regnet på den samme dagen! Og under den salvelsen, hvordan... Og tok fire hundre prester ut og drepte dem; og løp så til ødemarken mens han ropte for livet sitt, etter trusselen fra én kvinne. Skjønner? Jesabel, hun sverget at hun ville ta livet hans. Da Akab og alle dem var der for å se Guds Nærvær og det store miraklet bli gjort. Se, hans... Ånden hadde forlatt ham. I hans naturlige måte å tenke på, visste han ikke hva han skulle tenke, ser dere. Han kunne ikke tenke selv.

37 Og husk, Engelen la ham til å sove og fikk ham til å hvile seg. Fikk ham til å stå opp, gav ham noen kaker; og fikk ham til å sove igjen, og hvile seg; og fikk ham til å stå opp, og gav

ham noen kaker igjen. Og vi vet ikke hva som hendte med mannen på førti dager. Da var han i en hule, ett eller annet sted, og Gud kalte ham.

³⁸ Ikke prøv å forklare det Overnaturlige. Du kan ikke gjøre det. Skjønner? Eneste du kan gjøre er å bare gå videre. Og jeg prøver å være så klar jeg bare kan, men heretter vil jeg . . . Jeg tror at jeg aldri vil forsøke det igjen. Dere vil bare absolutt tro, eller ikke. Og jeg er . . . Dere vil se, litt senere, hvorfor.

Nå, jeg har forsøkt å være ærlig. Gud vet det.

³⁹ Og det spørsmålet i formiddag. Jeg prøvde å besvare det så oppriktig som jeg bare kunne. Jeg leste bare første delen av verset, og det var en . . . ville ikke ha vært riktig. Men den Hellige Ånd, korrigerste det . . . min sinn . . . Ser dere, se, de siste to eller tre dagene, hva som har foregått. Ser dere, jeg—jeg kalte syv hundre . . . “syv tusen”, syv hundre. I morges prøvde jeg, og det ble plukket opp av folket, ser dere, og det viste at dere fulgte med. Nå, et annet hvor jeg mente å si “duen”, og jeg sa lammet; men jeg grep det med en gang. Og så, her, ett jeg ikke fikk tak i, men der kom den Hellige Ånd og ledet meg rett til saken.

⁴⁰ Det er en dobbel bekreftelse på at disse tingene er riktig. De er . . . Gud våker over for å se til at Det stemmer. Det er riktig. Han ønsker. Han ønsker at dere skal vite at Det er Sannheten.

⁴¹ Han er Den som sender Det, for det var sannelig ikke . . . Det var like mye for meg, å lære, som det har vært for dere. Og, så vi er . . . Jeg er veldig takknemlig for kunnskapen til å vite nå om Herren, hvilken tid vi lever i; ser dere, lever like i endens tid, før Menigheten drar bort. Nå, bare . . .

⁴² Vi har talt litt sammen, så la oss vende oss til Ham og be om velsignelse over Ordet igjen.

⁴³ Vår Himmelske Far, her kommer den store kvelden, en veldig time hvor en veldig ting har skjedd. Alt dette har nå kommet ut blant folket. Og Far, jeg ber om at det i kveld vil bli gjort kjent, hevet over enhver tvil, i folks hjerter og sinn, så de kan vite at Gud fremdeles er på Tronen, og at Han fremdeles elsker Sitt folk.

⁴⁴ Og det er timen, timen som verden har lengtet etter å se, nærmer seg nå, for den roper ut om gjenløsning. Vi kan se at elementene er klare for å bringe den tilbake. Vi kan se at elementene er klare for å bringe Menigheten inn i Kristi Nærvær. Vi kan se Bruden ikle seg skikkelsen, ta på seg bryllupsklærne, gjøre seg klar. Vi kan se lysene som skimrer. Vi vet at vi er ved enden.

⁴⁵ Nå, Himmelske Far, som denne går frem nå for å forkynne, eller undervise, om denne store, mektige hendelsen som fant sted i Herligheten for rundt to tusen år siden, og ble gitt til den store elskede apostel, Johannes. Og i kveld skal vi tale om Det. La den

Hellige Ånd komme frem nå i Sin mektige åpenbarende Kraft, så Han kan åpenbare for oss den tingen som Han ønsker at vi skal vite, slik Han har gjort de siste få kveldene. Vi overgir oss selv til Deg, med Ordet, i Jesu Navn. Amen.

⁴⁶ Nå, om dere vil slå opp, kanskje, i Biblene deres. Og dette er bare et kort vers, ett vers av Skriften. Men det er det siste verset, det blir funnet. . . siste Seglet, mener jeg.

Nå, forrige kveld talte vi over det Sjette Segl.

⁴⁷ Første Segl var introduksjonen av antikrist. Hans tid passerte forbi, og vi så hvordan han gikk ut.

⁴⁸ Hvordan Hesten ble introdusert, og Guds Kraft som dro ut mot antikristens makt for å kjempe imot den! Jeg tror ikke det er noe spørsmål i noens sinn vedrørende det.

⁴⁹ Så finner vi ut, det er umiddelbart etter dette, den menighetstiden, at disse Hestene dro.

⁵⁰ Kom igjennom, vi finner ut, vi forandret hele bildet der, ingen flere Hester kom ut. Skjønner? Men det introduserte, kom frem, over i Trengselstiden, etter at Menigheten hadde dratt ut.

⁵¹ Hvor fullkomment det passet inn med menighetstidene! Jeg ser ikke den minste tøddel, én ting som ikke passet fullkomment, til og med til tidsaldrene og alle ting, og tidene. Tenk på det. Det viser at det måtte være Gud som gjorde det. Menneskesinnet kunne ikke tenke ut det. Og nå finner vi ut at det, også, vi . . .

⁵² Herren lot oss ta Skriften, den Hellige Skrift, hva Jesus sa ville skje. Og hvordan ville vi noen gang ha funnet det? Og her, kommer hit og åpenbarer og legger det fram helt nøyaktig. Talen Hans der, svarer på det, legger det fram til minste detalj, seks av Seglene, men Han utelot det Syvende. Skjønner?

⁵³ Da Seglene så ble åpnet, Gud, se her, Han utelot å åpenbare et eneste symbol av det Syvende. Skjønner? Det er en fullkommen hemmelighet hos Gud. Følg med. Nå skal vi lese i Bibelen, i det—det Syvende Segl. Det finner vi i Åpenbaringen det 8. kapittel.

Da han åpnet det syvende segl, ble det stillhet i himmelen omkring en halv time.

⁵⁴ Og det er alt vi har om det. Nå skal vi legge merke til noe.

⁵⁵ Og prøver å ikke holde dere for lenge, for mange av dere vil være på veien nå i kveld, på reise hjemover. Og jeg tenkte igjen å ha et helbredelsesmøte denne morgen, som vil la dere dra om morgenen, trenger ikke å vente til senere. Og nå, vi . . .

⁵⁶ Og jeg også, jeg må reise videre til—til Tucson, Arizona, hvor jeg bor. Og det er mitt hjem nå. Og da vil jeg—jeg være tilbake her, om Herren vil, rundt . . . Familien ønsker å komme tilbake for noen få dager i juni. Og nå, kanskje vil jeg få møte dere alle her nede, et møte rundt den tiden.

57 Mitt neste avtalte møte er Albuquerque, New Mexico. Jeg tror det er den niende, tiende og ellefte. Jeg vil være der torsdag og langfredag. Så, jeg skulle ha hele greia, og jeg hadde andre avtaler hvor jeg ikke kunne nå dit innen den tiden, så jeg vil ha torsdag kveld og fredag kveld, i Albuquerque, New Mexico.

58 Og så—og så det—det neste, kjente, nære, er hypotetisk. Vi vet ikke helt sikkert. Det er å være med mine gode venner, gruppen i *The Midnight Cry*, ved . . . oppe ved Southern Pines, Nord-Carolina.

59 Og de er på telefonen der inne nå, som, de har sendt telegrammer, budskap og alt mulig, og kommer så nær, til en annen gruppe, i Little Rock; hos Jesus Name-folket som jeg hadde møtene med borte ved Cow Palace sist sommer. De har stevnet sitt i Little Rock, Arkansas. Og de har, siden forrige år, ønsket å ha minst én kveld. Eller, ønsker alt sammen, men de var til og med klare for én kveld. Og så jeg fortalte dem, uten å helt vite hva jeg skulle gjøre, jeg sa de kunne annonsere det, “potensielt”. Så kan de la det bli kjent litt senere.

60 Har han nettopp ringt? Mhm. Ja vel. Hva sa? [En broder sier: “Hot Springs”—Red.] Hot Springs, sier du? Jeg tok feil. [“Tjuefjerde.”] Tjuefjerde i . . . [“Mai.”] Mai? [Noen sier: “Tjuefjerde til tjuetjende juni.”] Tjuefjerde til tjuetjende juni. Nå er det annonsert, “potensielt”, vil det si, “hvis det er Herrens vilje.” Skjønner? Jeg vil . . .

61 Her er grunnen til at jeg liker å gjøre de tingene. Dere vil få greie på det litt senere, nå, ser dere. Når jeg drar til et sted, liker jeg å sette føttene mine ned der og vite at Gud sa: “Dra dit.” Om så fienden reiser seg opp et eller annet sted, sier jeg: “Jeg er her i Herren Jesu Navn. Bare flytt deg!” Skjønner? Skjønner? Skjønner? Og du er—du er på sikker grunn, ser du. Når Han sender deg noe sted, vil Han ta Seg av deg. Skjønner? Men om du drar på en antagelse, da vet jeg ikke; Han vil kanskje ikke være der. Så jeg—jeg ønsker å være så sikker som jeg kan være. Jeg har tatt mange som Han ikke ba meg om å ta, men jeg—jeg liker å være så sikker som mulig. Herren velsigne dere alle nå.

62 Nå, nå merker vi oss, dette er bare ett vers her, vi ønsker å gjøre noe bare litte—litte grann før her. Dere la merke til at vi hoppet over det 7. kapittelet. Det 6. kapittelet avslutter det Sjette, det Sjette Segl. Men mellom det Sjette Segl og det Syvende Segl er det noe som finner sted. Skjønner? Og så—så vakkert det er plassert akkurat på sitt rette sted, mellom 6. og 7. kapittel. Nå legger dere merke til i det 7. kapittel, vi merker oss, mellom det Sjette og det Syvende er det et intervall. Et intervall mellom det 6. og 7. kapittelet av Åpenbaringens Bok, og det er mellom det Sjette og Syvende Segl at dette intervallet blir gitt. Nå, vi ønsker å merke oss dette. Det er veldig viktig at vi legger merke til denne lille tidsperioden.

⁶³ Husk nå, etter det 4. kapittelet i Åpenbaringen, er Menigheten borte. Etter at de—de fire hesterytterne har dratt ut, er Menigheten borte. Skjønner? Alt som hendte med Menigheten, hendte opp til det 4. kapittelet i Åpenbaringsens Bok. Alt som hendte i antikristens manøver, gikk frem det 4. kapittel. Og i det Fjerde Seglet i Åpenbaringen, ser vi at både for antikrist og Kristus, var det her en avslutning. Og antikrist kommer til sin dom, med sin hær; og Kristus kommer med Sin hær.

⁶⁴ Det er en gammel krig som begynte helt tilbake, før tidenes morgen. Og da var de . . . Satan og hans engler ble sparket ut, og så kom de til jorden. Og krigen begynte igjen, fordi Eva brøt ned det vernet som beskyttet henne, som var Guds Ord. Og fra da av vant satan slaget over Guds Ord, fordi en av Hans undersåtter, den svakeste, senket standarden. Og det er nøyaktig hvordan han har vunnet slaget hver gang, har vært fordi en av Hans undersåtter senket standarden fra Ordet.

⁶⁵ Og det ble gjort i denne siste menighetstid, gjennom et organisatorisk system. Hvor den virkelige, ekte, hellige levende Guds menighet, med en lyvende rytter, ikke ville akseptere Ordet og vendte menigheten fra Ordet til dogmer.

⁶⁶ Nå, hvor mange er det som vet at Den romersk-katolske kirke er bygget opp på dogmer? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Innrømmer de det? Absolutt. Sannelig. Ja visst innrømmer de det. Det er ikke alt. Katolikkene, Ja visst, det ville ikke såre følelsene deres i det hele tatt, fordi de vet det. De la nylig til en ny en, her for ikke lenge siden, at Maria gjenoppstod. Husker dere det, her for noen få år siden, omkring ti år. Hvor mange husker det? ["Amen."] Avisen, i den. Ja visst. Skjønner? Alt, den nye "dogmen". Ser dere, det er bare dogmer, ikke Ord. Skjønner?

⁶⁷ En prest på intervju nylig, han sa: "Herr Branham", han sa, "Gud er i Sin kirke."

Jeg sa: "Gud er i Sitt Ord."

Han sa: "Vi burde ikke krangle."

⁶⁸ Jeg sa: "Jeg krangler ikke. Jeg bare kommer med en uttalelse. Gud er i Sitt Ord. Det stemmer. 'Den som tar noe bort fra Det eller legger noe til Det', sier Ordet."

⁶⁹ Han sa: "Vel, Gud gav. . . Kristus gav Sin Menighet kraft, og sa til dem: hva enn de bandt på jorden, ville være bundet i Himmelen: og hva. . ."

Jeg sa: "Det er den absolutte Sannhet."

⁷⁰ Han sa: "Vi har, på. . . på dette prinsipp, at vi har makt til å løse synd."

⁷¹ Og jeg sa: "Hvis dere vil gjøre det på den måten det ble gitt til Menigheten, og måten de gjorde det på, vil jeg akseptere det. Hvis dere gjør, er det vann her for å bli 'døpt i Jesu Kristi

Navn til dine synders forlatelse,' ser du, ikke ved at noen forteller deg at dine synder er tilgitt." Skjønner? Skjønner? Akkurat slik er det.

⁷² Se på Peter med nøklene på Pinsefestens dag. Husk, han har nøklene som de snakker om. Og mennene sa: "Menn og brødre, hva kan vi gjøre for å bli frelst?"

⁷³ Peter sa: "Vend om, hver og en av dere, la dere døpe i Jesu Kristi Navn" (hvorfor?) "så dere kan få tilgivelse for syndene, og så skal dere få Den Hellige Ånds gave. For løftet gjelder dere og barna deres, de som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller på." Det stemmer. Så det avgjør saken for evig. Alt er over. Det avgjorde det.

⁷⁴ Nå, men dere ser, antikrist kom inn, slik vi har illustrert det og vist det. Hvilken åpenbaring! Du og du! Og bare tenk, alle disse årene har vi sett det komme frem. Og her er det absolutt, direkte SÅ SIER HERREN.

⁷⁵ Nå, og vi merker oss dette intervallet nå, mellom det 6. og det 7. kapittelet. Nå, det 7. kapittelet i Åpenbaringen, her er en—en . . . åpenbarer en hendelse. Det er ikke her inne bare for ingenting. Det er ikke lagt inn, mellom dette, for ingenting. Skjønner? Det er her for en hensikt, og det er en åpenbaring som åpenbarer noe. Merk dere hvor mystisk og hvor matematisk det passer rett inn i Skriften! Ser dere? Nøyaktig.

⁷⁶ Tror dere på Guds matematikk? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Hvis ikke, har dere garantert gått dere vill i . . . Dere vil garantert gå dere vill i Ordet hvis dere begynner å plassere en firer eller sekser eller—eller noe, ved siden av de matematiske ordene som er et system. Så vil dere til slutt få et bilde, av ei ku som spiser gress i toppen av et tre, ett eller annet sted. Dere vil garantert ikke få det til å gå opp. Fordi Gud ikke . . . Hele Hans Ord er som i—i—i matematikk. Ja visst. Fullkomment, det mest fullkomne! Det er ingen annen litteratur som kan sammenlignes, med Den, så fullkommen er dens mat—matematikk.

⁷⁷ Nå, det—det 8. kapittelet åpenbarer kun scenen for det—scenen for det Syvende Segl, hvor ikke noe annet blir åpenbart, nå, ingen ting. Det blir ikke åpenbart i det Syvende Segl . . . nå, har ingen ting å gjøre med det 7. kapittelet av—av Åpenbaringen. Dets åpenbaring av det Syvende Segl er fullkomment stumt. Og om jeg bare hadde tid . . . Jeg vil forsøke noen få steder, å vise dere.

⁷⁸ Helt tilbake, fra 1. Mosebok, blir dette Syvende kap— . . . eller dette Syvende Segl snakket om. Helt fra selve begynnelsen i 1. Mosebok, dette Syvende Se— . . .

⁷⁹ Disse Seglene fortsatte helt frem. Kan dere ikke huske, i formiddag, at disse tingene ble lagt frem? Og se, i kveld, de

blir lagt frem. Og dere vil se, når det kommer til dette Syvende Seglet, liksom blir avkuttet. [Broder Branham knipser med fingeren én gang—Red.] Ja.

⁸⁰ Jesus Kristus, da Han Selv talte, fortalte om endetiden. Og da Han kom. . . Fortalte om alle seks Seglene. Da Han kom til det Syvende, så stoppet Han. Der er det, ser dere. Det er en veldig ting.

⁸¹ Nå, nå, vi kommer nå til å tale her over dette 7. kapittelet, bare et øyeblikk, for å—å på en måte lage en bro mellom Sjette og Syvende Segl. Fordi, det er det eneste materialet som vi har å gå på, akkurat nå, det Sjette. . . mellom det Sjette og Syvende Segl, hvor Israel blir kalt ut.

⁸² Nå, jeg har mange fine venner blant Jehovas Vitner som sitter her, som alle er. . . eller har vært. Kanskje noen av dem fremdeles er Jehovas Vitner. Men de har alltid ment, herr Russell gjorde, disse hundre og førti-fire tusen til å være den overnaturlige Kristi Brud. Skjønner? De. . . Men de er ikke det.

⁸³ Det har ingen ting i menighetstiden å gjøre, i det hele tatt. Det omtaler kun Israel. Nå, vi kommer til å lese om noen få minutter. Nå, dette intervallet mellom det Sjette. . . Seglene, er en utkallelse og forsegling av de hundre og førti-fire tusen jødene som blir kalt ut i Trengselstiden, etter at Menigheten er borte. Skjønner? Det har ingen ting med menighetstiden å gjøre, i det hele tatt. Åh, blir kalt ut, og fullkomment i harmoni med Skriften. Daniels siste tre og en halv uke, tildelt Daniels “folk”, ser dere, ikke hedningene. Til Daniels “folk”, og Daniel var en jøde!

⁸⁴ Merk dere nå, Israel, Israel tror bare sine profeter, og, etter at de er stadfestet.

⁸⁵ Og ikke noe sted gjennom menighetstiden, siden den første apostoliske Menighet, har den protestantiske kirke noen gang hatt en profet. Fortell meg hvem det var og vis det til meg. Aldri! De hadde i den første apostoliske tidsalder, en kalt Agabus, som var en stadfestet profet. Men i. . . Da hedningene kom inn, inn i Guds arv, og Paulus vendte seg til hedningene. Etter at Peter, som vi leste forrige kveld, hadde mottatt fra Herren, at: “Han tok ut et—et folk fra hedningene, for Sitt Navn, Hans Brud”, så har de aldri vært, på historiens blader, en profet blant hedningene. Gå nå bare tilbake gjennom historien og finn ut. Hvorfor? Nettopp, det ville vært imot Ordet. Nettopp.

⁸⁶ Da den første dro ut, var en løve, det var profetens Ord.

Den neste dro ut, var arbeidet, offeret.

Den neste dro ut, var menneskets kløkt.

⁸⁷ Men vi blir lovet, i de siste dager, at det skal vende tilbake til Menigheten igjen, for å bidra med å rette opp alt som har

vært misvisende, gått glipp av, ugjort, forblitt ugjort. For, det blir forutsagt her at den syvende engels Budskap ville fullføre Guds mysterier. Og så har vi vært gjennom alt Dette. Vi ser at Det er i fullkommen harmoni med Skriften. Det er grunnen.

⁸⁸ Nå, kan dere forestille dere når denne personen kommer på scenen? Når han gjør, husk, det vil være så ydmykt og ting, så menighetene vil gå helt glipp av det. Og kan dere forestille dere at menighetene, fremdeles under reformatorene sin tradisjon, noen gang ville motta en profet fra Gud, som ville være helt imot deres lære og organisasjoner?

⁸⁹ Nå, det er bare en person som kan oppfylle det, bare en Ånd som noen gang har vært på jorden, som jeg vet om. Vil enten være . . . Det måtte ha vært Elias, på hans tid. Og det var forutsagt at det ville være det, som ikke er noe annet enn Kristi Ånd.

⁹⁰ Da Kristus kom, var Han fylden. Han var Profeten. Han var profetenes Gud. Skjønner? Skjønner?

⁹¹ Kristus, se som de hatet Ham. Men Han kom akkurat slik Ordet sa Han ville komme. Men siden Han var en Profet, spottet de seg selv bort fra Guds Kongerike, ved å kalle Guds Ånd, som skjelnet og så videre, “en uren ånd”. Sa: “Han var en—Han var en spåmann, eller en djevel”, mener jeg.

⁹² En spåmann er en djevel, ser dere, djevelens ånd. Sannelig. Visste dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Absolutt. Det å spå er en etterligning av en profet, som er absolutt blasfemi i Guds øyne.

⁹³ Følg med nå. Kalt, i fullkommen harmoni med Skriften, fra Daniels siste tre og et halvt år.

⁹⁴ Legg merke til, Israels troende—troende blir bedt om kun å, i det Gamle Testamentet, å tro sine profeter etter at profeten har blitt stadfestet. “Hvis det er noen iblant dere som er åndelig eller en profet, vil Jeg, Herren Mi- . . . din Gud gjøre Meg Selv kjent for ham og tale til ham i visjoner, gjennom drømmer, tyde drømmer.” Noen har en drøm, profeten vil være i stand til å tyde den. Og om—om han har en visjon, forteller han den. “Jeg vil gjøre Meg Selv kjent for ham gjennom visjoner og drømmer, gjøre Meg Selv kjent. Og hvis det han sier skjer, så hør den profeten, for Jeg er med ham. Hvis det ikke skjer, så ikke frykt ham i det hele tatt.” Ja. Det stemmer. “Kom deg unna, bare la ham være, ser dere.” Nå, det er . . .

⁹⁵ Nå, Israel kommer alltid til å tro det. Og ser dere ikke? Hvorfor da?

Nå ønsker jeg at dere virkelig skal gripe denne leksjonen i kveld, nå.

⁹⁶ Hvorfor? Fordi, det er en befaling fra Gud, til dem. Jeg bryr meg ikke om hvor mange traktater hedningene kan få bort dit og spre ut. Jeg bryr meg ikke om hvor mye du drar

gjennom Israel med en Bibel under armen din og beviser *dette, det* eller det *andre*; de vil aldri motta noe annet enn en profet. Det er helt riktig. For en profet er den eneste som kan ta det Guddommelige Ord og plassere Det på Sin plass, og være en stadfestet profet. De vil tro det. Det stemmer.

⁹⁷ Da jeg snakket med en jøde her oppe i Benton Harbor, da denne John Rhyn, som hadde vært blind i hele sitt liv, nesten, fikk synet tilbake. De tok meg med bort dit, dette Davids hus. Og denne rabbi kom ut med sitt lange skjegg. Han sa: "Ved hvilken autoritet gav du John Rhyn synet tilbake?"

Jeg sa: "I Jesu Kristi Navn, Guds Sønn."

⁹⁸ Han sa: "Langt i fra at Gud har en Sønn!" Skjønner? Og han sa: "Dere folk kan ikke dele Gud i tre biter og gi Ham til en jøde. Lage tre Guder ut av Ham; dere er en gjeng med avgudsdyrkere!"

⁹⁹ Jeg sa: "Jeg deler Ham ikke i tre biter." Jeg sa: "Rabbi, ville det være en fremmed ting for deg å tro at en av dine profeter sa noe som var feil?"

Han sa: "Våre profeter sier ikke noe som er feil."

Jeg sa: "Hvem talte Jesaja 9,6 om?"

Han sa: "Messias."

¹⁰⁰ Jeg sa: "Så Messias vil være en Menneske-Profet. Stemmer det?"

Svarte: "Ja, sir. Det stemmer."

¹⁰¹ Jeg sa: "Vis meg hvor Jesus ikke var det." Han sa . . . Jeg sa: "Hvilken relasjon vil Messias-Profeten ha til Gud?"

Han sa: "Han vil være Gud."

Jeg sa: "Det stemmer. Nå har du det på Ordet."

¹⁰² Tro meg, den jøden stod der og tårene trillet nedover kinnene hans, sa: "Jeg vil høre deg en gang senere."

Jeg sa: "Rabbi, tror du på det?"

¹⁰³ Og han sa: "Hør", sa han, "'Gud er i stand til å reise opp barn til Abraham fra disse steinene.'" Jeg visste at han var i det Nye Testamentet.

Jeg sa: "Riktig, Rabbi! Nå, hva med det?"

¹⁰⁴ Han sa: "Om jeg forkynte det ville jeg vært der nede", dere vet hvor stedet deres ligger på åsen der, "der nede på gaten og tigde etter brød."

¹⁰⁵ Jeg sa: "Jeg ville heller være der nede og tigge etter brød." Jødene har fremdeles et håndlag med penger, vet dere. Skjønner? Skjønner? "Jeg ville heller . . ." Og navnet sitt i gull, på . . . Jeg sa: "Jeg ville heller vært der nede og spist saltkjeks og drukket vann fra en bekk, og vite at jeg var hadde det rett med Gud, være trofast; enn å være her med navnet mitt i gull

på den bygningen, i gullbokstaver slik som det, og vite at jeg var borte fra Gud. Det er min visshet.” Han ville ikke høre på meg lenger, så han gikk inn.

¹⁰⁶ Men slik er det. Du kan ikke dele Gud i to eller tre biter, kalt “Fader, Sønn og Hellig Ånd”, og lage tre Guder og så gi det til en jøde. Fordi budet hans lyder: “Du skal ikke ha andre guder enn Meg. Jeg er Herren din Gud.” Hva sa Jesus? Jesus sier: “Hør, O Israel, Jeg er Herren deres Gud, én Gud.” Ikke tre; du kan aldri gi det til dem. Nei. Ingen profet vil noen gang snakke om tre Guder. Nei. Ikke noe sted. Du vil aldri høre om det. Nei, så men. Det er avgudsdyrkelse og hedenskap som hvor det kom fra. Ja visst.

¹⁰⁷ Følg med. Men disse profetene vil komme. Ikke bare det. . . Profetene, nå, er Åpenbaringen 11. Vi har lest noe av det. Og jeg vil at dere leser det når dere studerer, på lydbåndene og så videre. De er absolutt stadfestede profeter, ved profetenes tegn. Da kommer Israel til å høre på det.

¹⁰⁸ Nå, til dere, mine venner i Jehovas Vitner, forstå nå at disse hundre og førti-fire tusen ikke har noe med Bruden å gjøre. Det finnes ikke noe i Skriften som støtter det. Nei, så men. De er ikke. De er jøder. De utvalgte som blir kalt ut i løpet av tidsrommet for de siste tre og et halvt årene av Daniels sytti uker. Nå, det er. . .

¹⁰⁹ Jeg—jeg siterer dette igjen og igjen. Ikke så mye til dere som er her, men, ser dere, folk, disse lydbåndene går over alt, ser dere. Og dere forstår det. Dere hører at jeg siterer tilbake. Det er for den hensikten.

¹¹⁰ Følg med. Se nå hvordan de måtte, blinde, ser dere hvordan de hadde. . . Jesus, eller. . . Gud måtte gjøre jødene blinde for å hindre dem i å gjenkjenne Jesus. Om de visste, om de bare visste at det. . . Da de så tegnet som Han gjorde, om de hadde vært i sitt rette stadiet, slik det var der tilbake under loven, da Gud gav dem befalinger vedrørende en profet, og de hadde sett Jesus gjøre det, ville de sagt: “Dette er Messias.” Hvorfor det?

¹¹¹ De i den tidsalderen, som hadde navnene sine skrevet i Livets Bok hos Lammet, Hans apostler og så videre, de så det og gjenkjente det.

¹¹² Hvorfor gjorde ikke resten av dem det? Ser dere, de var forblindet. De kunne ikke se det. De ser det fremdeles ikke. Og de vil ikke se det før hun blir født som en nasjon, på én gang. Det. . .

¹¹³ Det Ordet kan ikke svikte. Husk, Ordet kan ikke svikte. Bryr meg ikke om hvor mange følelser du har og hva enn som skjer, det Ordet kan likevel ikke svikte. Det kommer til å bli nøyaktig slik Gud sa det ville bli. Skjønner? Nå, vi innser at disse tingene må skje.

114 Og det er grunnen til at de ikke gjenkjente Jesus da Han på fullkomment vis identifiserte Seg som Profeten.

115 Til og med den lille—lille stakkars samaritanske kvinnen som stod der ute ved brønnen. Han hadde aldri vært i Samaria; Han bare dro opp, sa Han hadde behov for å dra i den retningen, og Han dro opp dit. Og der var den lille kvinnen. Og hun, i sin forfatning var hun bedre skikket til å ta imot Evangeliet enn de religiøse prestene og tingene på den tiden. Hun gjorde det. Sannelig. Nå, ser dere?

116 Men, til tross for all deres forkastelse innrømte likevel en av deres mest anerkjente menn at de visste at Han var en lærer sendt fra Gud.

117 Jeg snakket med en av de beste legene som finnes i de sørlige statene, på kontoret hans, for ikke lenge siden. En veldig dyktig spesialist i Louisville, en virkelig galant mann. Og jeg sa til ham, jeg sa: “Doktor, jeg ønsker å stille deg et spørsmål.”

Han sa: “Ålreit.”

118 Jeg sa: “Jeg la merke til deres medisinske tegn, betjeningen. Dere har en slange som snor seg rundt en stang. Hva står det for?”

Han sa: “Jeg vet ikke.”

119 Og jeg sa: “Det står for dette: Det var et symbol på Guddommelig helbredelse, hvor Moses løftet opp messingslangen i ødemarken, ser du, som kun var et symbol, kun et symbol på den sanne Kristus.”

120 Nå, i dag er medisin et symbol på Guddommelig helbredelse. Og selv om mange av dem ikke tror på det, tror virkelige gode leger på det. Men noen av dem tror ikke på det. Men selve emblemet som de holder frem vitner om den Allmektige Guds Kraft, enten de vil tro det eller ikke. Skjønner? Det stemmer. Der henger messingslangen på en stang, på det medisinske emblemet.

121 Legg nå merke til disse jødene. Nå, blindhetens skjell lå over disse menneskenes øyne. De, de kunne ikke hjelpe for det; det var der, og Gud la det der. Og de er der inntil den tidsalderen da de er lovet disse profetene som kommer. Du kan sende misjonærer, du kan gjøre hva enn du vil; Israel vil aldri bli omvendt før disse profetene kommer på scenen, og det vil være etter Bortrykkelsen av Hedningemenigheten.

122 Like lite som at oksetidsalderen kunne motta en løves kall, for Gud har sagt i Sitt Ord at en Okseånd dro ut. Og i reformatorenes tidsalder, dro en mann ut. Skjønner? Dere bare . . .

123 Det er den eneste tingen dere . . . de kan motta. Det er . . . Og der inne, nå, er de forblindet. Det er bare alt man kan si om det. Følg med nå.

¹²⁴ Men tidsalderen kommer da hedningenes tid er omme. Det finnes et tre, og røttene var jødiske, og det ble beskåret; og hedningene ble podet inn, “det ville oliventreet”, og bærer frem sin frukt. Nå, når denne Hedningebruden blir skåret av, dette Brudetreet som jeg snakket om, og blir tatt opp i Guds Nærvær; vil Gud skjære bort de vantro hedningene, bort til siden her (den sovende jomfru), og pode igjen. Han lovet å gjøre det.

¹²⁵ Og inntil da må du bare vite hvor. . . Hvis du vet hvor du er på vei, vel, ålreit. Hvis du ikke vet, vel, stavrer du i mørket.

¹²⁶ Nå, det er når jødene vil bli omvendt, i løpet av den tidsalderen. Nå, som menighetstiden, under kraften av det salvede løftet, vil de ta imot Kristus; men, nå, ikke mens hedningene er inne. Nå kan vi se hva slags budskap disse to profetene i Åpenbaringen det 11. kapittel vil forkynne. Nå, dere kan tydelig se nøyaktig hva de kommer til å gjøre. For, resten, eller de hundre og førti-fire tusen forutbestemte, mottar Guds Segl.

¹²⁷ La oss bare lese. Nå, lytt veldig nøye nå. Nå vil jeg at dere leser med meg, hvis dere kan, for jeg kommer til å henvise tilbake til dette om en liten stund. 7. kapittel, nå, dette er mellom det Sjette og Syvende Segl.

Etter dette—etter dette (disse Seglene) . . .

¹²⁸ Det Sjette Segl ble sluppet løs, og det er Trengselstiden. Forstår alle det nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Sjette Segl ble sluppet løs, og Trengselstiden var i gang. Etter dette, hva?

Etter dette så jeg fire engler stå ved jordens fire hjørner. De holdt jordens fire vinder, for at det ikke skulle blåse på jorden eller på havet eller på noe tre. (Fire Engler!)

Da så jeg en annen engel stige opp fra øst, og han hadde den levende Guds segl. Og han ropte med høy røst til de fire englene som det var gitt å skade havet, jorden. . . havet,

og sa: “Gjør ikke skade på jorden, havet eller trærne før vi har beseglet tjenerne. . .

¹²⁹ Ikke Bruden. “Tjenerne.” Ikke sønnene. “Tjenerne.” Israel har alltid vært Guds tjener. Menigheten er sønner, ser dere, ved fødsel. Israel er Hans tjener. Legg merke til, alle steder, slik er det alltid. Abraham var Hans tjener. Vi er ikke tjener. Vi er barn, sønner og døtre. Ja.

. . . av . . . pannene til vår Guds tjenerne.”

¹³⁰ Se nå.

. . . pannene til vår Guds tjener.

Og jeg hørte tallet på dem som ble beseglet: . . .

131 Nå vil jeg at dere lytter nøye når vi leser dem.

... Ett hundre og førti-fire tusen av alle Israels barns stammer var beseglet.

132 Han navngir dem helt fullkomment. Nå, hvis det skulle sitte en britisk-israelsk gransker her, hør hvordan dette slår beina under det, ser dere.

Av Juda stamme tolv tusen forseglede. (Kalt, "stammen".) Av Rubens stamme tolv tusen forseglede. Av Gads stamme tolv tusen...

133 Følg med på—følg med på stammene deres nå.

Og av Asjers stamme tolv tusen forseglede... Naftali stamme tolv tusen forseglede... av—av Manasse stamme tolv tusen...

Og av Simeons stamme tolv tusen forseglede. Av—av Levi stamme tolv tusen forseglede. Av Jissakars stamme tolv tusen... (Jissakar, uttales det tror jeg.) tolv tusen...

... Sebulons stamme tolv tusen... Og Josefs stamme tolv tusen ble forseglede. Av hele... Av Benjamins stamme tolv tusen forseglede.

134 Nå, det er tolv stammer, tolv tusen i en stamme. Hva er tolv ganger tolv? [Forsamlingen sier: "Hundre og førti-fire tusen."—Red.] Hundre og førti-fire tusen. Se nå. De var alle fra Israels stammer.

135 Se nå: "Etter dette..." Nå, her kommer en annen gruppe. Nå, Bruden er borte, vi vet det. Men følg med på denne gruppen som kommer frem.

Deretter så jeg, og se, en stor skare som ingen kunne telle, av alle folkeslag... stammer, folk og tungemål, som stod foran tronen og foran Lammet, kledd i hvite kjortler, med palmegreiner i sin hånd.

Og de ropte med høy røst, og sa: Frelsen tilhører vår Gud, Ham som sitter på tronen, og Lammet!

Og alle nasjonene... sto rundt omkring tronen og de eldste og de fire livsvesener, og de falt ned på sitt ansikt foran tronen, og tilba Gud,

og sa: Amen! Velsignelser, ... herligheten, ... visdommen, ... takksigelsen, ... æren, ... kraften, ... styrken, tilhører vår Gud i all evighet! Amen.

Og en av de eldste...

136 Nå er han foran de eldste her. Og, vi har sett ham, gjennom alle Seglene.

Da tok en av de eldste til orde og sa til meg: "Hvem er disse..."

137 Nå, Johannes, som var en jøde, gjenkjente sitt eget folk. Han så dem i stammeform. Stemmer det? Han gjenkjente og nevnte hver og en av stammene.

138 Men nå, når han ser disse, blir han litt forvirret. Og den eldste vet det, så han sier:

“Hvem er disse som er iført hvite kjortler? Og hvor er de kommet fra?”

139 Johannes, svarer nå:

Og jeg sa til ham: “Herre, du vet det.”

140 Johannes kjente dem ikke, ser dere; alle stammer, tungemål og folkeslag.

. . . Så sa han til meg: “Dette er . . .

. . . sa han til meg: “Dette er de som kommer ut av den store trengsel, (med andre ord, den store Trengselstiden), og de har tvettet sine kjortler, . . . gjort dem hvite i Lammets blod.

Derfor er de framfor Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel. Og de . . . han som satt på tronen, skal reise sin bolig over dem.

De skal verken sulte mer, eller de skal tørste mer. Heller ikke skal solen falle på dem—solen falle på dem mer, eller noen hete.

For Lammet som er midt foran tronen, skal vokte dem, og lede dem til levende vannkilder. Og Gud skal tørke . . . hver tåre fra deres øyne.”

141 Nå åpner vi det . . . kommer vi til Seglet.

La dere merke til det, de var . . . Først, vi begynner nå, Israel.

142 Og så ser vi den rensede menigheten, ikke Bruden; den rensede menigheten, ved Trengsel, ser dere, ser dere, kommer frem her, stor mengde av virkelig oppriktige hjerter som kommer frem ut fra—fra den store Trengselen. Ikke Menigheten; Den er borte før dette, Bruden. Dette gjelder menigheten.

143 Nå finner vi ut, her litt senere, Jesus sa at Tronen ville bli satt, og hvordan den . . . de ville stå i dommen, hver og en.

144 Nå, vi ser nå at disse menneskene ble beseglet med den levende Guds Segl (stemmer det?), disse jødene. Hva er den levende Guds Segl?

145 Nå, jeg nevner ikke noen for å såre noens følelser. Jeg bare sier det, forstår dere. Vet dere, at, etter å ha lest mange lærde som skriver om dette, hevder at denne gruppen her, vasket i blodet, faktisk er Bruden?

146 Visste dere at mange lærde også hevder at de hundre og førti-fire tusen er Bruden? Hvilken . . . Det er noe som må passe inn her, feil . . . inn her riktig, for det er noe feil nå.

147 Legg merke til, våre adventistbrødre sier at “Guds Segl er å holde sabbatsdagen.” Dere vet det. Men jeg ønsker ett eneste Skriftsted på det, som kan vise at sabbaten, eller det å holde sabbatsdagen, er Guds Segl. Skjønner? Det var bare noen som trakk den konklusjonen.

148 Men om dere leser Efeserne 4,30 står det: “Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, som dere er beseglet med inntil den dagen dere... blir gjenløst”, ja visst, når mellommannstjenesten er fullført, og dere har kommet; Kristus kommer for å gjenløse Sine Egne. Du er beseglet; ikke inntil den neste vekkelsen. Når du først er beseglet med den Hellige Ånd, er det et fullført verk, at Gud har tatt imot deg, og du kan ikke komme deg unna det.

149 Du sier: “Vel, jeg hadde Den, og jeg gikk bort.” Nei, du—du hadde Den ikke.

150 Gud sier at Den fortsetter til Forløsningens Dag. Nå, mhm, så argumenterer du bare med Ham, men du ser hva det betyr. “Til Dagen for din Forløsning.”

151 Følg med. Slik det var... Slik de var en rest i følge utvelgelsen, er disse jødene nå, resten i følge utvelgelsen. I tiden for Elias’ første tjeneste til jødene, hvor syv tusen troende ble holdt tilside ved Guds hånd, vil det nå i denne restens tid, som kommer til deres tid, være hundre og førti-fire tusen i følge utvelgelsen. Det, Budskapet i den tiden, å tro Budskapet, vil være hundre og førti-fire tusen.

152 Nå, sier du: “Å, nå, vent litt, broder, dette med ‘utvelgelsen’ er jeg ikke sikker på. Vel, jeg har aldri lest det der.”

153 Ja vel, la oss nå se om det er riktig eller ikke. La oss slå opp i Matteus igjen, og se etter om vi kan finne ut noe der vedrørende dette. Jeg tror nå at jeg har rett. Jeg har ikke skrevet det ned her, men det kom for meg akkurat nå. La oss ta, på slutten, det 30. verset; dit vi gikk i går kveld, slutten av det Sjette Segl, i det 30. verset. Nå, la oss lese det og se nå hvor vi kommer hen, det 31. verset. Skjønner? “De vil se Menneskesønnen komme i herlighet.” Nå, det 31. verset.

Og han skal sende sine engler ut med en mektig trompetrøst, og de skal samle sammen hans utvalgte fra de fire vindretningene, fra den ene ende av himmelen til den andre.

154 De “utvalgte” vil komme ut. Hva er det? Vedrørende Trengselstiden. Gud vil kalle Sine utvalgte, og det er jødene, i den tidsperioden, de utvalgte. Bibelen taler om det. Paulus taler om det: “I følge utvelgelsen.” Det vil være hundre og førti-fire tusen i følge utvelgelsen, som vil tro Budskapet, ut av bokstavelig talt millioner som vil være der.

155 Det var millioner i Palestina, i de dager da Elias profeterte, og syv tusen ble frelst ut av millioner.

156 Nå: "I følge utvelgelsen." Hvor millioner av jøder nå samler seg i hjemlandet. Det har blitt en nasjon. Det vil være millioner der inne, men bare hundre og førti-fire tusen "utvalgte" vil bli tatt. De vil høre Budskapet.

157 Det samme som er i Hedningemenigheten. Det er en Brud, og Hun er utvalgt. "Og han vil bli kalt i følge utvelgelsen." Merk dere, alt dette er fullkomne bilder på Menigheten, de utvalgte troende.

158 Andre tror ikke. Selv når du forteller det. Fortell en mann en Sannhet, og la det bli bevist ved Ordet og så blir det stadfestet; han sier: "Jeg tror ikke på Det." Du kan bare. . .

159 Ikke rot mer med det. Jesus sa vi ikke skulle. Sa: "Det er bare som å kaste perler for svin." Skjønner? Sa: "Bare la dem være i fred. De vil snu seg og trampe dere under føttene sine. De vil gjøre narr av dere. Bare gå bort og la dem være. 'Hvis de blinde leder de blinde. . .'"

160 Jeg dro til en mann for ikke lenge siden; han kom til meg, mener jeg. Han hadde argumentert, alle steder, over alt, mot Guddommelig helbredelse. Og han kom opp, og han sa: "Jeg tror ikke på din Guddommelige helbredelse."

161 Jeg sa: "Min, antar jeg, ville ikke være særlig god, for jeg har ingen." Og han. . . Jeg sa: "Men Guds er fullkommen."

Han sa: "Det finnes ikke noe slikt."

162 Jeg sa: "Du er for sen med å si det, kamerat. Ja, du har—har ventet for lenge for det. Du har kanskje argumentert for noen få år siden, men det er en annen tidsalder i gang nå. Det er millioner som kan vitne, ser du." Jeg sa: "Du er—du er for sen nå, gutt, til å si det."

163 Han sa, han sa: "Vel, jeg tror ikke på det; jeg bryr meg ikke om hva du gjør."

Jeg sa: "Sannelig ikke. Du kan ikke." Skjønner?

164 Han sa: "Slå meg blind!" Sa: "Hvis du virkelig har den Hellige Ånd, som Paulus", sa: "slå meg blind."

165 Jeg sa: "Hvordan kan jeg gjøre det når du allerede er blind?" Jeg sa: "Din far har slått deg med blindhet til Sannheten." Jeg sa: "Du, du er allerede blind."

166 Og han sa: "Jeg kommer ikke til å tro; jeg bryr meg ikke om hva du kan gjøre, hvor mye bevis du kan bevise eller noe som det. Jeg tror fremdeles ikke på det."

167 Jeg sa: "Sannelig. Det var ikke for de vantro. Det var kun for troende. Slik er det." Skjønner?

168 Hva ser vi her? Dere skjønner, du vet der og da, at de ikke er blant de utvalgte. Bare ikke rot med det i det hele tatt. Jesus gjorde det samme, Han sa: "La dem være i fred. Hvis de blinde leder de blinde, vil de ikke alle falle i grøften?"

169 Men da Han kom til en liten prostituert, [broder Branham knipser med fingeren en gang—Red.] tok det fyr! Hva var det? Det var en utvalgt sæd som lå der, ser dere, som så Det akkurat nå. Da Det kom til Peter, lå den utvalgte sæden der, ser dere, og de så Det. “Og alle som Faderen har gitt, har” (fortid) “gitt Meg, de vil komme. De vil komme til Meg.” Å du! Jeg elsker det! Ja visst. Merk dere, de troende tror Det.

170 De vantro kan ikke tro Det. Så nå, hvis noen ønsker å diskutere om slangens sæd og ting, og dere prøver å vise dem, og de ikke vil høre på Det; bare gå bort. Bare la dem være i fred. Ser dere, Gud diskuterer ikke, og det gjør heller ikke Hans barn.

171 Se her, Guds hundre og førti-fire tusen utvalgte jøder bøyer seg ikke for dyret, hans trosbekjennende menigheter, bilder eller noe som helst, selv om nasjonen deres er i en pakt med det på den tiden. Israel er i en pakt, men her er hundre og førti-fire tusen som ikke går med på det. Dette er de utvalgte.

172 Det er det samme med Hedningemenigheten i dag, der er en utvalgt gruppe. Du kan ikke dra dem inn i den slags greier. De vil ikke tro det. Nei, så men. Når Lyset først treffer dem, så er de ikke til å rokke. De ser det. . . ser det skje, ser det deretter bli stadfestet og bevist slik som det. Og de ser ned her i Bibelen, ser dette Ordet som bare leder ann. Vel, du kan like—du kan like godt slutte å mase med dem, for de tror Det. Det er alt. Det er alt. Selv om de ikke kan forklare Det, men de vet at de har Det. Så, som jeg sier, det er mange ting jeg ikke kan forklare, men jeg—jeg vet det er virkelig uansett. Mhm. Ja vel.

173 Denne gangen var det mellom det Sjette og Syvende Segl at Han kaller disse menneskene, talt om av Jesus i Matteus det 24. kapittel og det 31. vers, som vi nettopp har lest, ser dere. Trompetene her, de to vitnene i det. . . Når trompetene lyder, er det de to vitnenes trompet, for nådens tid for jødene. Én trompet lyder, ta notis av det, én trompet lyder. Han sa: “Og la trompeten lyde.” Legg merke til dette her borte nå, 31.

Og han skal sende ut sine engler (ikke én, se dere; det er to av dem) med en mektig trompetrøst, . . .

174 Hva er det? Når Gud gjør Seg klar til å tale, lyder det i en trompet. Det er alltid Hans Røst. Den kaller til kamp, ser dere. Gud taler. Disse englene vil stå frem ved lyden av trompeten.

175 Og har dere lagt merke til dette, ved den siste engels Budskap, lyder trompeten. Den første engels budskap, en trompetlyd; og ved den andre engel, en trompet lød, da Han sendte den ut. Følg med, men da Seglene ble kunngjort, var alt i én stor Guddommelighet, for å kalle ut en gruppe mennesker; det var én trompet som lød, og Syv Segl ble brutt.

176 Merk dere: “Samler Sine utvalgte jøder fra de fire himmelretningene.”

¹⁷⁷ Han nevnte de seks Seglene, som vi har sett, men ikke det Syvende Segl. Han har aldri sagt noe her inne om det Syvende Segl, noe sted.

¹⁷⁸ Ser dere, med en gang, det 32. verset, går over til lignelser, om tiden for utkallelse av de utvalgte jødene. Nå, ser her, se.

¹⁷⁹ “Og han vil sende englene med en trompet, og samle de utvalgte fra de fire himmelretninger.” Nå begynner Han. . .

¹⁸⁰ Ser dere, Han sier ikke noe om det Syvende Segl her. Skjønnere? Han talte om det Sjette Segl; Første, Andre, Tredje, Fjerde, Femte og Sjette.

¹⁸¹ Men merk dere:

Lær denne lignelsen av fikentreet: Når dets grener først er blitt myke og det kommer løv, da vet du at sommeren er nær.

Slik skal også dere, når dere ser alt dette, vite at han er nær, ved døren.

¹⁸² Det siste, det spørsmålet de stilte Ham: “Og hva vil være tegnet på verdens ende?”

¹⁸³ “Når dere ser disse jødene. . . Når dere ser disse andre tingene skje, vet dere hva som skjer. Nå, når dere ser disse jødene. . .” Snakket til jødene! Se nå. Hvilken gruppe snakker Han til? Hedninger? Jøder! Jøder! Ser dere?

¹⁸⁴ Nå, Han sa: “For Mitt Navn skal dere bli hatet av alle nasjoner”, og så videre, som det.

¹⁸⁵ Nå: “Når”, sa Han, “dere ser disse jødene begynne å skyte sine knopper der borte”, når dette Israel begynner å vende tilbake, komme inn i sitt land. Når hun kommer dit (Menigheten er klar til å gå i Bortrykkelsen), er det bare tre og et halvt år igjen til enden på den gamle verden, og hun går rett ut i kaos, og inn kommer Tusenårsriket, til den nye—nye jord. Sa: “Står for døren!” Nå, tusen år på jorden er bare én dag for Gud. Og tre og et halvt år, hva ville det bli? Så mange sekunder, i Guds tid. Det er grunnen til at Han sa: “Står for døren.”

Sannelig, sier jeg dere, at: Denne slekt skal slett ikke forgå, være utryddet, dette folket, før alt dette er. . .

¹⁸⁶ Hva, hva vil ikke være utryddet? De har prøvd å utslette jødene fra jordens overflate i all tid. De vil aldri være i stand til å gjøre det.

¹⁸⁷ Men merk dere. Den samme generasjonen av jøder som så tilbakevendelsen, tilbake til Palestina, den generasjonen ville se disse tingene skje. Og bare i de to siste årene har hun fullt ut blitt en nasjon, med sine egne penger og hva mer. Der er hun.

¹⁸⁸ Nå, hvor er vi hen, venn? Seglene og alle ting åpnes; nå får vi dette inn i mellom her. Der er det. Ser dere hvor vi befinner oss? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

189 Jeg håper dere får tak i det. Jeg har ingen utdanning. Jeg vet hva jeg snakker om, men kanskje jeg ikke kan forklare—forklare Det, så det gir mening for dere. Men jeg håper at Gud tar Ordene som er blandet sammen og deler dem ut riktig, ser dere, og lar dere vite hva Det er. For, det er, vi står for døren. Tiden er nær. Følg med nå.

190 Se, med en gang nå, vender Han Seg til disse jødene, og i endetiden. Han sier hva som kommer til å skje. Vi vet til og med at nå. . . Vi vet, vi er fullt klar over, at stammene er spredt. De har vært det i tjuefem hundre år. Det var profetert at de ble spredt ut over det hele. Visste dere det? Vi vet det.

191 Selvsagt, vi trenger ikke å gå tilbake å ta, plukke det opp, for jeg har noe veldig viktig her som jeg vil at dere skal se før dere blir for trette, og jeg blir utslitt.

192 Merk dere. Vi vet til og med at hver stamme, det er stammekronologi, eller hva enn du ønsker å kalle det, eller geologi eller stammens posisjoner, er ikke samlet lenger. De er spredt, over alt.

193 Jødene samler seg i Jerusalem, er ikke. . . De vet ikke en gang hvilken stamme de tilhører. De har ikke stammebanner lenger eller noen ting. De vet bare en ting, at de er jøder. Det var profetert at det skulle være på den måten, verden rundt. Nå, bøkene deres har blitt ødelagt. De vet ikke.

Du sier: “Hvilken stamme er du fra?”

“Jeg vet ikke.”

“Hvilken stamme?”

“Jeg vet ikke.”

194 En fra Benjamin, en fra *denne*, og en fra *den*. De vet ikke hvor de er fra. Bøkene deres har blitt ødelagt gjennom krigene og i tjuefem hundre år. Det eneste de vet er at de er jøder. Det er alt. Så, de vet at de er tilbake i hjemlandet sitt. De er ennå. . . Merk dere, selv om de ikke kjenner stammene sine, men Gud gjør.

195 Jeg bare elsker det! Dere vet, Han sa til og med at det er. . . “Hvert hår på hodet ditt er talt.” Hmm! Merk dere, Han mister ingen ting. “Jeg vil reise det opp igjen på den siste dag.”

196 Selv om de har mistet sine—sine—sine stammebanner, og det, *hvem* som er hvem, og om de er *dette* eller *det*; de vet ikke om de er fra Benjamin eller om de er fra Ruben eller—eller Jissakar, eller hvor de er fra. Men uansett, Gud kaller dem her.

197 Merk dere nå, i Åpenbaringen 7, leser vi dette. “Tolv tusen” fra hver stamme, av de utvalgte, ut av alt sammen. Det er tolv tusen ut fra hver stamme som er utvalgt og blir satt i rett orden her. Å du! Hva er de? De er blitt innlemmet i sin bestemte stamme igjen. De er ikke det ennå nå, men de vil bli

det. De er i stammeorden. Hva vil bli satt i stammeorden? Ikke den jevne jøde, nei. Men de som er de utvalgte; de hundre og førti-fire tusen, vil bli satt i stammeorden. Å du!

¹⁹⁸ Jeg kunne virkelig tenkt meg å vise dere! Vi vil ikke gå inn i det. Men det er nøyaktig hva Menigheten må bli, mhm, i rett orden.

¹⁹⁹ Nå, jeg vil at dere skal følge veldig nøye med og lese med meg et lite øyeblikk. Nå, her er noe som dere kanskje aldri har lagt merke til i stammenes utkallelse. Jeg ba dere for en stund siden om å lese Åpenbaringen 7. Les med meg og se på disse stammene. I Åpenbaringen 7 mangler Dan og Efraim og er ikke regnet blant dem. La dere merke til det? Josef og Levi ble satt i deres sted. La dere merke til det? Dan og Efraim er ikke der. Nei, sir. Men Josef og Levi ble satt inn i Dan og Efraims sted.

²⁰⁰ Hvorfor? De . . . Den Gud som alltid husker, husker hvert løfte i Sitt Ord. Åh, jeg kunne tenke meg å forkynne om det. Ser dere? Gud glemmer ingen ting, selv om det ser slik ut.

²⁰¹ Slik Han sa til Moses. Israel hadde vært der nede i “fire hundre år”. De måtte gå ut den tiden. Han sa til Abraham: “Og hans sæd ville bo i et fremmed land i fire hundre år, så ville Han føre dem ut med en mektig hånd.” Men så sa Han til Moses: “Jeg har husket Mitt løfte, og Jeg har kommet ned for å gjøre alvor av det Jeg har sagt.”

²⁰² Gud glemmer ikke. Han glemmer ikke Sine forbannelser, heller ikke glemmer Han Sine velsignelser. Men hvert løfte Han gav, det står Han ved.

²⁰³ Her er grunnen til hvorfor de manglet, nå, om dere følger med. Les nå. Jeg vil at dere leser med meg nå. Slå opp i 5. Mosebok, det tjue- . . . det 29. verset der, eller 29. kapittelet, mener jeg. Det er en grunn til at disse stammene ikke er der. Det er en årsak til alt. 5. Mosebok, vi ønsker å ta det—det 29. kapittelet i 5. Mosebok. Nå, må Herren hjelpe oss, så vi kan forstå nå. Nå ønsker vi å starte i 5. Mosebok, det 29. kapittelet, på det 16. verset. Hør nå. Moses taler.

(For dere vet at vi bodde i landet Egypt, og at vi dro gjennom de folkeslagene som vi dro gjennom.)

Og dere så de avskyelige tingene og avgudene de hadde hos seg, tre . . . stein, sølv . . . gull.)

²⁰⁴ Alle bar en eller annen liten ting på seg, en liten figur av St. Cecilia. Dere vet, noe slikt, ser dere. “Om det derfor . . .” Hør.

Derfor skal det ikke være noen blant dere en mann . . . kvinne, eller en slekt eller en stamme, som i dag vender sitt hjerte bort fra å være med HERREN vår Gud, til å gå bort og tjene folkeslagenes guder, og det skal ikke være noen rot som bærer bitre vekster eller malurt blant dere.

For det må ikke skje når noen hører ordene i denne eden, at han—at han velsigner seg selv i sitt hjerte og sier: “Jeg . . . har fred, selv om jeg følger mitt eget hjertes hardhet, . . .

205 Ser dere, folk sier: “Åh, han velsigner seg selv.” Dere vet, lager et lite kors eller noe, slik de gjør nå, ser dere; samme tingen, ser dere. Og dere skjønner at det er en hedensk skikk, slik som det, det er hedningene.

. . . han velsigner seg selv i sitt eget hjerte . . . sin egen hardhet i sitt eget sinn, og ødelegger tørst med drukkenskap.

206 “Bare drikk, det spiller ingen rolle; så lenge du går på møter er det helt i orden med deg.”

Da vil HERREN ikke tilgi ham, men da skal HERRENS vrede . . . hans nidkjærhet skal ose mot denne mannen. Og hver eneste forbannelse som er skrevet i denne boken (“Ikke ta ett Ord fra Den, eller legg ett til Den”, ser dere), skal hvile over ham, HERREN skal utslette hans . . . utslette navnet hans under himmelen.

207 Det er mens han er her på jorden, ser dere: “Under himmelen.”

Og HERREN skal skille ham fra alle Israels stammer, til å rammes av det onde, etter alle de forbannelser i den pakten som er skrevet i denne lovboken.

208 Derfor: “Hvis noen mann tjener en avgud, eller har en avgud på seg, eller velsigner seg selv i innbilningen i sitt eget sinn og tjener avguder”, sa Gud, “mann, kvinne, familie eller en stamme, hans navn vil bli fullstendig utslettet fra folket.” Nå, stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Så sant!

209 Avgudsdyrkelse forårsaket den samme tingen i menigheten for mange år siden, og gjør det i dag. Og jeg merker meg . . . Se hvordan antikrist forsøkte å få til en anti-bevegelse. Hvor mange vet at djevelen etterligner og baserer sin modell på—på Guds hellige?

210 Hva er—hva er synd? Det er den rette ting forvrenget. Hva er en løgn? Det er sannheten uriktig fremstilt. Hva er utroskap? Det er den riktige handlingen, lovlig handling, gjort på feil måte. Skjønner?

211 Nå, i å prøve å gjøre dette, “utslette et navn”, la dere merke til i menighetstiden, at det samme dyret som tjener statuer av døde mennesker og så videre, prøvde å utslette Herren Jesu Kristi Navn og gi titler som Fader, Sønn og Hellig Ånd. Samme tingen, med den forbannelsen bak det, slik som det.

212 Dan og Efraim gjorde akkurat det, under en hykler av en konge i Israel, Jeroboam, en bedrager. Nå, merk dere, i Første Kongebok det 12. kapittelet. Jeg vet at vi er . . . Dette, for meg,

det—det—det legger en bakgrunn som vi kan stole på, hva vi ser. Første Kongebok, jeg vil gå til det 12. kapittelet, 25. til det 30. verset.

Da...Jeroboam Sikem i Efraims fjelland og ble boende der. Han dro ut til...bygde Pennuel.

Og Jeroboam sa nå til...i—i sitt hjerte (se, hans hjertes hardhet): “Nå vil kanskje kongedømmet vende tilbake til Davids hus.

²¹³ Han begynte å bli redd, ser dere, fordi folket kanskje ville dra ut.

Hvis dette folket går opp for å...bære fram offer i HERRENS hus i Jerusalem, da vil dette folket vende sitt hjerte tilbake til sin herre, til Rehabeam, kongen av Juda. Da vil de drepe meg, og så går...til Rehabeam—Rehabeam, kongen av Juda.”

Derfor bad kongen om råd, og laget så to kalver av gull og sa til dem: “Det er altfor tungvint for dere å dra opp til Jerusalem. Her er dine guder, O Israel, som førte deg...ut fra landet Egypt.”

Den ene satte han opp i Betel, og den andre satte han i Dan.

Dette ble en synd, for folket gikk helt til Dan for å tilbe foran den ene.

²¹⁴ Ser dere, Efraim ved Betel, og Dan, de satte opp avguder. Og disse dro ut for å tilbe dette.

²¹⁵ Og her er vi, helt fremme i Tusenårsriket, nesten, og Gud husker fremdeles den synden. De er ikke en gang regnet med her inne. Hei! Glory! [Broder Branham klapper hendene sine sammen én gang—Red.] Like så sikkert som at Han husker hvert gode løfte, husker Han hvert onde også. Bare husk da...

²¹⁶ Det er grunnen til at jeg tror, venner, jeg har alltid prøvd å stå ved det Ordet, uansett hvor underlig Det synes å være.

²¹⁷ Ser dere, nå, de ville ikke tenke på det der da. De tenkte ikke på det da. De tenkte: “Vel, de kom unna med det.” Ja vel.

²¹⁸ Men her er de, her borte i dette Tusenårsriket, som setter inn, når navnene og stammene deres er “utslettet” fra det, fordi de tjente avgudsdyrkelse, som Gud forbannet.

²¹⁹ Sa Han ikke at Han “hatet” nikolaittene og denne Jesabel? Hold dere unna det. Sa Han ikke at Han ville drepe Jesabels døtre ved å drepe “døden”, som er Evig adskillelse fra Hans Nærvær? Ikke sett din lit til det i det hele tatt. Kom deg unna det. Så, Gud husker. Legg merke til dette.

²²⁰ Men la dere merke til det der, at det skulle “utslettes”? Hvorfor? Under Himmelen var det ikke noe umiddelbart Offer

som kunne gi ham den Hellige Ånd, for å la ham se disse tingene. Men han gjorde det uansett, i sine egne egoistiske tanker.

²²¹ Men Esekiel, i sin visjon, i Tusenårsriket, ser han dem igjen i fullkommen orden. Esekiel, om dere ønsket å lese det. Bare skriv det ned og dere kan lese det, for å spare tid. Esekiel 48,1 til 7, les også det 23. til 29. Esekiel så hver stamme i fullstendig orden. Ja vel.

²²² Og også, i Åpenbaringen 14, ser Johannes dem igjen i stammeorden, det stemmer, hver stamme på sin plass. Hva skjedde?

²²³ Dere husker, Han sa: “Under himlene vil navnet hans bli strøket ut fra stamme orden.” Så lenge som han var under himlene, ville det ikke være mer. Og disse hundre og førti-fire tusen er her nede blant stammene fremdeles. Nettopp. Men, ser dere, de hadde blitt forblindet. De hadde bare ofringer av okser og geiter. Skjønner? Merk dere nå, Han utslettet dem “under himmelen”.

²²⁴ Men Hedningene, i den Hellige Ånds dager, imot Den; navnet ditt ble fullstendig strøket ut av Livets Bok, “og kunne aldri få tilgivelse, i denne verden eller i den kommende verden”. Stemmer det? Så det er hvor vi står.

²²⁵ Israel, under geiter, sauer, de—de hadde et sted. Så lenge de var på jorden her, stammene deres manglet. De kunne aldri bli inkludert. Nå, alle. . . Da Han kalte dem, der borte, de hundre og førti-fire tusen, manglet de. Det stemmer. De er ikke en gang regnet med der inne. Og Josef og Levi er satt i Dans og Efraims sted. Nå, dere kan se på det. Akkurat der er det, foran dere, ser dere. Og her er Guds løfte, helt tilbake da, hundrevis på hundrevis av år før det. [Broder Branham banker i talestolen flere ganger—Red.]

²²⁶ Nå, hva skjedde? De ble rensset i løpet av tidsrommet for den fryktelige Trengselstiden.

²²⁷ Nå, hvis Gud kommer til å rense den—den jomfruen, som var en god kvinne, men hun bare sviktet i å få olje på lampen sin, og Han kommer til å rense henne gjennom forfølgelse der inne. Han setter disse stammene rett inn der av samme grunn, og renser dem under Trengselstiden. Fordi det er en—en renselse. Det er dom. Men dere forstår, de, etter. . . Og se her, her kommer de hundre og førti-fire tusen frem etter rensningen av Israel. Og her kommer også den sovende jomfru frem, kommer frem rensset og har hvite klær på seg. Ser dere? Så fullkomment! Så vakkert det er!

²²⁸ Akkurat som Jakob i trengselstiden, ser dere. De. . . Jakob i trengselstiden. Han hadde begått urett. Men han gikk gjennom renselsetiden fordi han hadde begått urett mot sin bror, Esau. Ser dere? Han bedro for å få sin fødselsrett.

Men han gikk gjennom en renselse før han kunne få sitt navn forandret fra Jakob til Israel, som er et bilde på Guds forordning, et bilde på i dag.

²²⁹ Nå, vi skal nå slå opp i det 8. verset av det . . . eller det 1. verset, mener jeg, av det 8. kapittelet; i Åpenbaringen 8,1.

²³⁰ Jeg vet at dere er trette. Men, nå, bare prøv å lytt i bare noen få minutter nå. Og må Himmelen Gud hjelpe oss, er min bønn.

²³¹ Vi må huske at dette Syvende Seglet er tidens ende for alle ting. Det stemmer. Tingene som er skrevet i den Syvseglede Boken, beseglet, om gjenløsningens plan fra før verdens grunnleggelse, alt sammen opphører. Det er enden; det er enden på den strevende verden. Det er enden på den strevende naturen. Det er enden på alle ting. Der inne er enden på Trompetene. Det er enden på Vredesskålene. Det er enden på jorden. Det er . . . Det er til og med tidens ende.

²³² Tiden renner ut. Bibelen sier det. Matteus, det 7. kapittelet . . . Jeg mener Åpenbaringen, det 7. ka- . . . 10. kapittelet og det . . . og 1. til det 7. verset. Tiden renner ut. Engelen sa: "Tiden er ute", det er den, i de dagene da denne store tingen skal skje.

²³³ Alt renner ut, i denne tiden, enden på det—på det . . . ved enden av dette Syvende Segl. Merk dere. Det er enden på menighetstiden. Det er enden på det Syvende Segl. Det er enden på Trompetene. Det er enden på Vredesskålene, og til og med enden på innvarslingen av Tusenårsriket. Det er på det Syvende Segl.

²³⁴ Det er akkurat som å sende en rakett opp i luften. Og den raketten eksploderer *her*, og den går opp og eksploderer så igjen. Den skyter ut fem stjerner. Og en av disse stjernene eksploderer og fem stjerner blir sendt ut av den; og så eksploderer en av de stjernene og sender ut fem stjerner fra seg. Ser dere, det fortsetter slik.

²³⁵ Det er hva det Syvende Segl. Det avslutter rett og slett tiden for verden. Det avslutter tiden for *dette*. Det avslutter tiden for *det*. Det avslutter tiden for *dette*. Det avslutter tiden. Alle ting bare ender opp i dette Syvende Seglet.

²³⁶ Nå, hvordan skal Han gjøre det? Det er hva vi ikke vet. Er det ikke? Vi vet ikke.

²³⁷ Det er til og med tiden for alle disse tingene og innvarslingen av Tusenårsriket.

²³⁸ Merk dere, brytningen av dette Seglet var så overveldende at Himmelen ble ilagt en stillhet på grunn av Det: "I stillhet i omkring en halv time." Nå, Det er overveldende! Hva er Det? De ble helt stille, Himlene. Det var ikke én ting som beveget seg, i en halv time.

239 Nå, en halv time er kanskje ikke lenge hvis du koser deg. Men i spenningen mellom død og Liv, virket det som et Tusenårsrike. Det var så overveldende!

Jesus nevnte Det aldri. Ingen av de andre.

240 Johannes kunne ikke en gang skrive om Det. Nei, han fikk ikke lov til å skrive *her*. [Broder Branham slår fingrene på Bibelen to ganger—Red.] Ser dere, det er bare en...bare... Han skrev Det ikke, men dette er stillhet.

241 Og de tjuefire eldste som stod foran Gud Der, spilte på sine harper; de sluttet å spille på harpene sine.

Englene sluttet å synge, i Himmelen.

242 Tenk! De hellige Kjerubene og Serafene, Det Jesaja så i tempelet, med seks par... eller tre par vinger. Tre... To over ansiktet Hans og to over føttene Hans, og flyvende. Og dag og natt er De foran Gud, og synger: "Hellig, hellig, hellig er Herren Gud den Allmektige!" Og til og med da De gikk inn, eller kom inn i tempelet, så beveget søylene i tempelet seg av Deres—Deres nærvær.

243 Og disse hellige Serafene tiet. Engler sluttet å synge. Mhm. Puh! Fløy inn i Guds Nærvær, mens de sang: "Hellig, hellig, hellig", De ble tause. Ingen Engler sang. Ingen lovprisning. Ikke noe—noe tjeneste ved alteret. Ikke noen ting. Det var stillhet; hysjet ned, dødsens stille i Himmelen i en halv time.

244 Hele Himmelenes herskare var stille i denne halve timen, da mysteriet om dette Syvende Seglet i Åpenbaringsens Bok ble brutt opp. Tenk på det. Men, Det er brutt. Lammet bryter Det. Vet dere hva? De var i ærefrykt over Det, tror jeg. De visste ikke; der var Det! De bare stanset.

245 Hvorfor? Hva er Det? Nå, ingen av oss vet. Men, jeg kommer—jeg kommer til å fortelle dere i følge min—min åpenbaring om Det.

246 Og nå, jeg er ikke tilbøyelig til å være en fanatiker. Hvis jeg er, så er jeg uvitende om det, ser dere. Jeg er... Jeg er ikke hengitt til en tvilsom fremferd og oppdiktete ting.

247 Jeg har sagt noen ting som kanskje har vært litt underlige for noen folk. Men når Gud kommer og stiller Seg bak Det og stadfester Det og sier at Det er Sannheten, da er det Guds Ord. Skjønner? Det kan virke rart, på den måten. Ser dere?

248 Og nå, like så sikkert som at jeg står på plattformen i kveld, fikk jeg denne åpenbaringen åpenbart. Den er på et trefoldig vis. Som jeg vil tale til dere, ved Guds hjelp, om en fold av Den. Og da vil dere... La oss gå over det, først. Her er åpenbaringen, for å begynne på det jeg ønsker å fortelle dere, hva Det er. Det som skjer er at... Disse Syv Tordner som han

hørte tordne, og ikke fikk lov til å skrive; det er hva mysteriet er, som ligger bak disse Syv Tordner som ruller ut. [Broder Branham banker på talerstolen flere ganger—Red.]

249 Nå, hvorfor? La oss bevise det. Hvorfor? Det er hemmeligheten som ingen vet om. Johannes fikk ikke lov til å skrive om Det, ikke en gang—en gang skrive et symbol for Det. Hvorfor? Dette er grunnen til at det ikke var noen aktive i—aktivitet i Himmelen: Det kunne røpe hemmeligheten. Ser dere det nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

250 Hvis det er så stort må Det være inkludert, fordi Det må skje. Men når de Syv Tordner . . .

251 Merk dere nå. Da de syv Englene kom frem for å blåse i sine Trompeter, var det én torden. [Broder Branham banker på talerstolen én gang—Red.] Da Israel ble samlet, var det en trompet. “Når tid ikke skal være mer”, den siste trompeten, én torden.

252 Men her er Syv strake Tordner, på rekke og rad: en, to, tre, fire, fem, seks, syv, det fullkomne tallet. Syv Tordner på rad, lød, ikke . . . det var slik—slik en, to, tre, fire, fem, seks, syv. [Broder Branham banket på talerstolen syv ganger—Red.] Så, Himmelen kunne ikke skrive Det. Himlene kan ikke vite om Det, ingen ting annet, fordi det ikke er noe å gå på. Det var en tid for hvile. Det var så stort at Det ble holdt hemmelig for Englene.

253 Nå; hvorfor? Om satan fikk tak i Det, kunne han gjøre stor skade. Det er en ting han ikke vet. Nå, han kan tolke hva som helst han vil og etterligne hvilken som helst gave (jeg håper dere lærer), men han kan ikke vite Dette. Det er ikke en gang skrevet i Ordet. Det er en total hemmelighet.

254 Englene, alt, ble stille. Hvis de gjorde en bevegelse, kunne det røpe noe, så de ble bare helt stille, sluttet å spille harpe. Alt stoppet opp.

255 Syv, Guds fullkomne tall. Syv, [broder Branham banker på talerstolen syv ganger—Red.] på rekke og rad. Syv Tordner lød helt sammenhengende, som om de forklarte noe. Merk dere, på den tiden, begynte Johannes å skrive Det. Han sa: “Ikke skriv Det.”

256 Jesus talte aldri over Det. Johannes kunne ikke skrive Det. Engler vet ingen ting om Det. Hva er Det? Det er om dette, som Jesus sa: “Til og med Himmelens Engler visste ikke” noen ting om Det. Ser dere? Ser dere? Han visste Det ikke Selv. Sa: “Bare Gud” ville vite Det.

257 Men Han fortalte oss at når vi “begynner å se disse tegn komme frem”. Begynner bitene å falle på plass nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja vel. Merk dere, vi “begynner å se disse tingene komme frem”. Skjønner?

Om satan fikk tak i Det . . .

258 Hvis du vil at noe skal skje. . . Nå, dere er nødt til å ta mitt ord for det. Hvis jeg planlegger å gjøre noe, vet jeg bedre enn å fortelle noen om det. Ikke at den personen ville fortelle det, men satan vil høre det. Skjønner? Han kan ikke komme seg inn i mitt hjerte der, så lenge Gud har lukket det med den Hellige Ånd, så det er mellom meg og Gud. Skjønner? Han vet ikke noe om det før du sier det, da hører han det. Og jeg har prøvd. . . Jeg sier til folk at jeg vil gjøre en *slik—og—slik* ting, og se djevelen prøve å skjære av hvert hjul han kan, for å komme seg dit, for å komme dit før meg. Men om jeg får åpenbaringen fra Gud og bare ikke sier noe om det, da er det annerledes.

259 Husk, satan vil prøve å etterligne. Han vil prøve å etterligne alt det Menigheten vil gjøre. Han har prøvd å gjøre det. Vi legger merke til det, gjennom antikrist.

260 Men dette er en ting han ikke kan etterligne. Det vil ikke være noen imitasjon av dette, ser dere, fordi han ikke har fått kjennskap til Det. Han kan ikke få rede på Det. Det er det Tredje Rykk. Han vet bare ikke noe om Det. Skjønner? Han forstår Det ikke.

261 Men det er en hemmelighet som ligger bak Dette! [Broder Branham banker en gang på talerstolen—Red.] Ære være Gud i det Høyeste! Jeg kan aldri tenke på samme måte i resten av mitt liv, da jeg så. Nå, jeg vet ikke hva. . . Jeg vet neste steg der, men jeg vet ikke hva, hvordan jeg skal få forklart det. Det vil ikke vare lenge. Jeg har skrevet ned her, da det skjedde, hvis dere kan se her: “Stopp. Ikke gå lenger enn dette her.” Jeg er ikke tilbøyelig til å være en fanatiker. Jeg sier bare Sannheten.

262 Men husk den lille skoen, at jeg alltid forsøkte å forklare hvordan sjelen lå ved siden av *det—og—det*, og den indre bevisstheten og alle de tingene der? Vel, det fikk bare en drøss med etterligninger til begynne etter det. Hvordan de må ta opp hånden og holde folket og ha vibrasjoner? Alle hadde en vibrasjon i hendene sine.

263 Men husker dere da Han tok meg opp dit og sa: “Dette er det Tredje Rykk, og ingen vil vite hva Det er.” Husker dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Visjoner svikter aldri. De er den fullkomne Sannheten.

264 Nå, merk dere. Husker dere visjonen om konstellasjonen? Charlie, jeg. . . Her er du.

265 Noe skjer, sa jeg til dere, denne uken, som dere. . . Det har vært rundt dere på alle kanter, men jeg undres på om dere har lagt merke til det.

266 Husker dere konstellasjonen, fra visjonen av Englene, da jeg dro herfra for å reise til Arizona? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Husker dere “*Sir, Hvilken tid er dette?*”

[“Amen.”] Husker dere det? Merk dere, det var bare ett stort tordenbrak, og syv Engler kom til syne. Stemmer det? [“Amen.”] Ett tordenbrak, syv Engler kom til syne.

Og jeg så Lammet da han hadde åpnet det første seglet, og jeg hørte ett av de fire livsvesener sa med røsten som en torden: “Kom og se!”

267 Merk dere, én torden, Syv Budskap som har blitt beseglet og ikke kan bli åpenbart før den siste dag, i denne tidsalderen. Forstår dere hva jeg mener? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

268 Nå, har dere lagt merke til at det har vært noe hemmelighetsfullt over denne uken? Det er hva Det er. Det er hva Det har vært. Det har ikke vært et menneske, en—en mann. Det har vært Herrens Engler. Merk dere dette.

269 Det er vitner, tre av dem, som sitter her inne, som for en uke siden, for litt over en uke siden var jeg oppe, langt inne i fjellene, nesten i Mexico, med to brødre som sitter her. Plukket krokfrø, eller tistelkrokfrø, fra buksebenet mitt; og det lød et smell som nesten, så det ut som, fikk fjellene til å rase sammen. Nå, det er riktig. Jeg sa det ikke til mine brødre, men de merket en forskjell.

270 Og Han sa til meg: “Nå, vær klar. Dra østover. Her er tydningen av den visjonen.” Ser dere? Nå, for å la dere vite, broder Sothmann har ikke fått dyret han gikk etter. Vi prøvde å få tak i det for ham. Og Han sa: “Nå i kveld, som et tegn for deg, kommer han ikke til å gjøre det. Du må innvie deg selv i denne stund for besøket fra disse Englene.” Og jeg var helt ute av meg, husker dere.

271 Og jeg var i vest. Englene kom fra øst. Og som De passerte forbi, ble jeg hentet opp sammen med Dem, (husker dere det?) på vei østover. [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

272 Og broder Fred, her inne i kveld, er et vitne, og broder Norman. Og som vi dro ned, overtalte jeg nesten den mannen til å bli så han kunne få sitt vilt. Stemmer det, broder Sothmann? [Broder Fred Sothmann: “Amen”—Red.] Ja, der, står rett der. Jeg overtalte; men likevel, Han sa: “Han vil ikke gjøre det.” Jeg sa ingenting om det; men bare fortsatte.

273 Noe, satt ved siden av teltet, den dagen da . . . Du husker det, broder Sothmann. Og jeg, så snart som at noen ting hadde blitt fortalt, at jeg fikk deg og broder Norman. . . Hvor er broder Norman? Bak der. Jeg ba om et løfte av dere at det ikke skulle fortelles noe om det som skjedde. Stemmer det? [Brødrene sier: “Amen. Det er sannheten.”—Red.] Snudde jeg meg og gikk bort fra det teltet, slik som *det*? Stemmer det? [“Det stemmer.”]

274 Fordi, dette er hva det var, nøyaktig hva det var, og fordi jeg visste det kunne jeg ikke si det før det skjedde, se om folket ville forstå det.

275 Og la dere merke til det? “Den ene Engelen”, sa jeg, “der inne, var en underlig Engel”. Han kom mere frem enn noen av de Andre. Husker dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] De var i en konstellasjon; tre på en side og en på toppen. Og den som stod like ved siden av meg her, når man teller fra venstre til høyre, måtte ha vært den syvende Engel. Han var klarere, betydde mer for meg enn de Andre. Husker dere det? Jeg sa: “Han hadde brystkassen Sin frem, slik som *dette*, og fløy mot øst” (husker dere) “slik som det”. Jeg sa: “Den plukket meg opp; løftet meg opp.” Husker dere det? [“Amen.”]

276 Her er Den, den med det Syvende Segl, den tingen jeg har undret meg over i hele mitt liv. Amen! De andre Seglene betydde mye for meg, så klart, men, åh, dere vet ikke hvor mye Dette har betydd, denne ene gangen i livet! [Broder Branham banket på talerstolen flere ganger—Red.]

277 Jeg ba, jeg ropte ut til Gud. Jeg—jeg—jeg. . . Etter det møtet i Phoenix. . . Hvem som helst av menneskene, der med meg, vet. Jeg lå i fjellene.

278 En morgen stod jeg opp og dro opp i Sabino Canyon, disse store, kvasse, høye fjellene. Og jeg gikk opp og innover der. Og det er en liten sti, etter at veien slutter, som leder opp til Lemmon Mountain, som er en gåtur på tretti miles, nesten rundt tretti fot med snø der oppe. Så, oppe i fjellene, helt tidlig før daggry, på vei opp langs denne lille stien, mens steiner raste ut bortover. Jeg følte meg ledet til å gå *denne* retningen. Og jeg begynte å gå og gikk opp blant noen store, taggete klipper, å du, hundrevis av fot høye.

279 Og jeg knelte ned mellom disse klippene. Jeg la ned *denne* Bibelen og la ned denne boken. . . *denne* lille notisblokken. [Broder Branham viser Bibelen og notisblokken sin—Red.] Jeg sa: “Herre Gud, hva betyr denne visjonen? Jeg—jeg er—jeg er. . .” Jeg sa: “Herre, det. . . Betyr den at jeg skal dø?”

280 Dere husker, jeg fortalte dere: “Jeg trodde at dette kunne bety min død, fordi noe eksploderte slik at det bare ristet meg i filler.” Dere husker det. Hvor mange vet det, har hørt det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Vel, ja visst, ser dere, alle sammen. Og jeg tenkte at det kunne bety min død.

281 Og så i rommet, sa jeg: “Var. . . Hva—hva—hva var det, Herre? Hva—hva betyr det? Betyr det at jeg kommer til å dø? Hvis det gjør, ja vel, jeg vil ikke si det til familien min. Bare la meg få fare, ser dere, “hvis min gjerning er avsluttet.” Og jeg sa. . .

282 Nå, hva var det? Men Han sendte et vitne tilbake, dere husker at jeg fortalte dere det, at det ikke var det. Dette var en videreføring av min gjerning. Åh, åh, åh! Får dere tak i det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ser dere? Og da jeg satt oppe i Sabino Canyon. . .

283 Den Himmelske Far vet dette. Like så sant som at dere så det gå i oppfyllelse, kom disse Englene rett ned og stadfestet hvert Budskap til å være sant. Da vet dere om Det kommer fra Gud eller ikke. Det ble forutsagt til dere ved en visjon. Jeg kunne ikke fortelle dere det før møtene var over, fordi Gud forbød meg det.

284 I Sabino Canyon, da jeg satt der oppe den morgenen, hadde jeg hendene mine oppe. Og min... Vinden hadde blåst den gamle, svarte hatten min av. Da... Jeg stod der med hendene mine oppe, og ba. Jeg sa: "Herre Gud, hva betyr dette? Jeg forstår det ikke, Herre. Hva skal jeg gjøre? Hvis det er tid for at jeg skal dra Hjem, la meg gå opp hit, her hvor de aldri vil finne meg. Jeg vil ikke at noen skal sørge omkring, hvis jeg går. Jeg—jeg vil at familien bare skal tro at jeg gikk meg en tur. Og de vil ikke finne meg. Skjul meg et sted. Hvis jeg skal gå bort, vel, la meg gå. Kanskje Joseph vil finne Bibelen min liggende her, en dag, og la ham bruke Den. Så, hvis jeg nå skal gå bort, la meg gå, Herre." Og jeg hadde armene utslått. Og helt plutselig, var det noe som traff hånden min.

285 Jeg vet ikke. Jeg kan ikke si det for sikkert. Sovnet jeg? Jeg vet ikke. Gikk jeg inn i en transe? Jeg vet ikke. Var det en visjon? Jeg kan ikke si dere det. Det eneste jeg kan si er hva jeg... Akkurat det samme som de Englene var!

286 Og det traff hånden min. Og jeg så, og det var et sverd. Og det hadde perleskjefte, virkelig vakkert; og hadde en parerplate over det, med gull. Og bladet så ut som noe som lignet krom, likt sølv, bare at det var virkelig skinnende. Og det hadde en så sylskarp egg, å du! Og jeg tenkte: "Du verden for en nydelig gjenstand!" Passet nøyaktig i hånden min! Og jeg tenkte: "Det var virkelig vakkert. Men", sa jeg, "hei, jeg har alltid vært redd for de tingene, et sverd". Jeg tenkte: "Hva skal jeg gjøre med det?"

287 Og akkurat da gjallet en Røst ned igjennom der, som fikk klippene til å skake. Sa: "Det er Kongens Sverd!" Og da kom jeg ut av det.

288 "Kongens Sverd." Nå, hvis Den sa: "En konges sverd..." Men Den sa: "Kongens Sverd." Og det er bare én "Kongen", og det er Gud. Og Han har ett Sverd, det er Hans Ord, som jeg har levd ved. Det, så hjelp meg Gud; her jeg står ved Hans hellige talerstol, med dette hellige Ordet som ligger her! Det er Ordet! Amen! Åh, hvilken tid vi lever i! Hvilken stor ting! Ser dere mysteriet og hemmeligheten? Det Tredje. . .

289 Som jeg stod der da dette forlot meg, var det Noe som bare kom til meg og sa: "Frykt ikke." Nå, jeg hørte ikke noen røst. Som om noe inni meg talte. Jeg må bare fortelle dere sannheten, helt nøyaktig hva som skjedde. Noe traff, og sa: "Frykt ikke. Dette er det Tredje Rykk."

290 Tredje Rykk! Husker dere Det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han sa: “Du har hatt så mange etterlignere på dette, hva du prøvde å forklare. Men”, sa, “ikke en gang prøv, Dette”. Husker dere det? Hvor mange husker den visjonen? [“Amen.”] Vel, den er over alt. Det ble tatt opp på lydbånd også. Det er omtrent seks år siden, syv år siden. Det er syv år siden. Sa: “Ikke prøv å forklare Det.” Sa: “Dette er det Tredje Rykk, men Jeg vil møte deg i det.” Stemmer det? [“Amen.”] Han sa: “Ikke prøv. . .”

291 Og jeg stod med en—en liten babysko, da Han sa det til meg. Sa: “Nå, gjør ditt Første Rykk. Og når du gjør, vil fisken svømme etter agnet.” Sa: “Se så på ditt Andre Rykk”, sa, “for da vil du bare få små fisk”. Han sa: “Så vil det Tredje Rykk fullføre det.”

292 Og alle disse forkynnerne samlet seg rundt meg, sa: “Broder Branham, vi vet at du kan gjøre det! Halleluja! Broder Branham!” Det er hvor jeg alltid blir viklet inn, med en gjeng forkynnere. Skjønner? Jeg elsker mennesker. De vil at du skal forklare alt, *dette, det*.

293 Og jeg sa: “Vel, eh, eh, eh”, jeg sa: “Jeg vet ikke.” Jeg sa: “Jeg har forstått fiske. Nå”, jeg sa, “nå, det første du gjør. . . Her er måten det blir gjort på. Du ser all fisken omkring; du må rykke i agnet.” Vel, det er akkurat slik taktisk fiske er. Så jeg sa: “Rykk i agnet. Nå, dere forstår, da jeg rykket i agnet den første gangen, da satte fisken etter den.” Men de var små. Og det var akkurat slike de andre fisket.

294 Så da sa jeg—jeg: “Da vil du—vil du sette. . .” Og jeg rykket den opp på bredden. Og jeg hadde en fisk, men den så ut som skinn over kroken, den var bare. . . så liten var den.

295 Og jeg stod der, og Noe sa: “Jeg sa at du ikke skulle gjøre det!”

296 Jeg begynte å gråte. Hele snøret hadde floket seg opp rundt meg, som *dette*. Og jeg hadde. . . stod der og gråt, med hodet mitt bøyd slik som *dette*. Jeg sa: “Gud! Åh, jeg. . . Tilgi meg! Jeg—jeg er et uforstandig menneske. Herre, ikke. . . Tilgi meg.” Og jeg—jeg hadde dette snøret.

297 Og det, hva jeg hadde i hånden min, var en liten babysko, omtrent så lang. Og jeg hadde denne lissen, var omtrent like tjukk i omkrets som fingeren min, omtrent en halv tomme, omtrent. Og hullet i denne skoen var omtrent på størrelse med et. . . mindre enn en—en en-sekstendedel, antageligvis, av en tomme, i hullet. Og jeg prøvde å tre lissene inn på denne skoen, med denne store, svære lissen. Ha!

298 En Røst lød, sa: “Du kan ikke lære pinsevennbabyer overnaturlige ting.” Sa: “Nå, la dem være i fred!”

299 Og akkurat da plukket Han meg opp. Han tok meg opp, og satte meg høyt oppe, til et sted hvor et møte var i gang. Så ut som et telt eller en katedral av ett eller annet slag. Og jeg så, og det

var en liten boks, på en måte, lite sted der på siden. Og jeg så at dette Lyset snakket med noen, over meg, det Lyset som dere ser der på bildet. Det virvlet bort fra meg slik som *dette* og fór over dette teltet. Og sa: “Jeg vil møte deg der.” Og sa: “Dette vil være det Tredje Rykk, og du skal ikke fortelle Det til noen.”

Og i Sabino Canyon, sa Han: “Dette er det Tredje Rykk.”

³⁰⁰ Og det er tre store ting som følger Dette. Og ett foldet seg ut i dag. . . eller i går; det andre foldet seg ut i dag; og det er én ting jeg ikke kan tyde, fordi det er på et ukjent språk. Men jeg stod akkurat der og så rett på Det. Og dette er det Tredje Rykk som kommer frem. [Broder Branham banker på talerstolen tre ganger—Red.] Og Guds Hellige Ånd. . . Å du!

Dette er årsaken til at hele Himmelen var stille.

³⁰¹ Nå, jeg—jeg burde stoppe akkurat her, ser dere. Jeg bare—jeg bare føler at jeg ikke skal si noe mer om Det. Skjønner?

³⁰² Så, bare husk, det Syvende Segl, grunnen til at Det ikke ble åpnet. [Broder Branham banker på talerstolen seks ganger—Red.] Ser dere, grunnen til at Det ikke åpenbarte Det, ingen skulle vite om Det.

³⁰³ Og jeg vil at dere skal vite, før jeg i det hele tatt kjente til noe Ord om Dette, kom denne visjonen for flere år siden. Husker dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Og her er Det, akkurat slik det andre har, glir rett inn i Ordet nøyaktig hvor Det var. [Broder Branham banker på talerstolen to ganger.] Og Gud kjenner mitt hjerte, ikke én gang tenkte jeg på noe som Det, og her var Det. Det er senere enn vi tror. Mhm. Å du!

³⁰⁴ Det viser at Det er fra Gud, for, ser dere, Det passer nøyaktig i Guds løfter, fra slutten av Budskapet. Merk dere. Merk dere dette nå, for endetidens Budskap, dette Seglet. Når alt kommer til alt, har Han—Han åpenbart alle de seks Seglene, men Han sier ingen ting om det Syvende. Og endetidens Segl vil, når Det begynner, være en absolutt total hemmelighet, i følge Bibelen, før Dette blir kjent. Og husk, Åpenbaringen 10,1-7, 1 til 7, kapittel 10,1 til 7: “På slutten av den syvende engels Budskap, ville alle Guds mysterier være kjent.” Vi er i endetiden, åpningen av det Syvende Segl.

³⁰⁵ Nå, hvordan visste jeg det? Her om dagen, forrige søndag, en uke siden i dag, da jeg forkynte om “Vær ydmyk! Vær ydmyk! Husk, Gud handler i de små ting.” Jeg innså ikke hva det egentlig talte om. Og nå ser jeg det. Det er på en slik ydmyk måte! Man skulle tro at noe som dette ville bli åpenbart til Vatikanet eller. . . Men Det kommer akkurat som Johannes Døperen. Det kommer slik som vår Herres fødsel, i en stall. Ære være Gud! Så hjelp meg, timen er for hånden! Amen! Vi er her. Å du!

306 Nå, ser dere det, Sannheten av Guds visjon, de syv Englene som tok meg med fra vest? De kom fra vest, på vei tilbake øst, tok meg hit for at jeg skulle bringe dette Budskapet i kveld. [Broder Branham banker på talerstolen to ganger—Red.] Å du!

307 Nå, Røsten bak dette store tordenbraket, og oppdraget som ble brakt hit, har blitt åpenbart, at Det . . . og bevist at Det var fra Gud. Bare tenk nå. Jeg visste ikke hva disse Seglene var, og de ble åpenbart denne uken. Har noen tenkt på det, på at disse syv Englene er Dette, er det Budskapet som kom frem, disse Englene brakte meg tilbake hit på grunn av Det? Skjønner?

308 Husk, den syvende Budbæreren var . . . De syv Budbærerne var . . . Den som merket Seg ut for meg, den syvende Engel, Den syntes å bety mer for meg enn de andre. Nå, ser dere, de stod slik som *dette*. Nå, vi vil bare at dere skal legge merke til dette. Og jeg stod *her*, og jeg så på disse andre . . .

309 Ser dere, en, første gruppen av små fugler, fjærene helt sammenfoldet. Husker dere dem? Og alle sammen fløy østover. Og den andre gruppen var lysere, større fugler, så ut som duer, spisse vinger. De fløy østover. Første Rykk, Andre Rykk og de neste var Engler. Og som . . .

310 Jeg stod rett der, etter denne eksplosjonen. Og jeg så i *denne* retningen, mot vest, og De kom og bare plukket meg opp, inn Dit. Jeg gikk rett ut av min egen tanke. Og den ene av Dem som kom, var Den som virket så underlig for meg, Den som var på min . . . Var til venstre, hvor jeg gikk inn i konstellasjonen. Men om man teller fra venstre til høyre, ville det ha vært den syvende Engel, ser dere, som kommer på andre siden. Husk nå, de syv Budbærerne.

311 Husker dere den hvite Klippen som hadde formasjon av en pyramide, i Junior Jacksons drøm som jeg tydet for dere? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Skjønner? Merk dere, den kvelden da jeg dro, og jeg . . . Det var seks drømmer som kom, og hver og en av dem pekte i samme retning. Så begynte visjonen og sendte meg vestover. Og, Junior, han så på mens . . . Legg merke til dette. Se hvor fullkomment!

312 Nå, jeg—jeg håper og stoler på at dere folk innser at jeg prøver å tilskrive Jesus Kristus denne nåden, Som er Opphavsmannen til alt av Dette. Og den eneste grunnen til at dere aldri har hørt meg snakke som dette før, i deres liv, men denne timen nærmer seg. Ser dere? Ser dere? Merk dere dette.

313 For å gjøre det klart for dere, så det kan bli slått fast. Jeg er i ferd med å forlate dere igjen. Jeg vet ikke hvor jeg vil dra. Jeg må forkynne Evangeliet andre steder. Men nå, det . . .

314 Dere sier kanskje: "Jeg har hørt all den slags fanatisme." Jeg vet ikke hva; jeg kan ikke dømme noen annen mann.

315 Jeg må bare svare Gud for hva jeg... for—for meg selv. Men har det noen gang vært et tilfelle hvor jeg noen gang fortalte dere noe i Herrens Navn, som ikke var riktig, i alle disse årene? [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Ingen andre kan si det, fordi jeg alltid fortalte det akkurat slik Han fortalte det.

316 Nå, la meg bare vise dere at dette er helt sant og bekrefte det.

317 Husk nå: “Hvis det er en åndelig eller en profet, vil Jeg, Herren, tale til ham i visjoner og gjøre kjent for ham gjennom drømmer.” Tyde drømmer, er det. Josef, han kunne tyde drømmer og tale og—og se visjoner. Er det sant? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

318 Merk dere dette nå. At nå, da dette skjedde, stod Junior på et jorde hvor det var en—var en stor pyramide, slik som det. Og det var noe som stod skrevet på steinen, og jeg åpenbarte Det til folket. Er det riktig, Junior? [Broder Junior Jackson sier: “Det er riktig.”—Red.] Omtrent et år før det skjedde.

319 Og merk dere den neste tingen nå. Jeg tok et slags brekkjern og brøt Det av, og på innsiden var Klippen hvit og Det var ikke skrevet noe på den. Og på det tidspunktet, ga jeg meg i vei vestover. Og jeg fortalte dem alle sammen, jeg sa: “Ikke dra ut mot vest. Bli her og se på Dette til jeg kommer tilbake.” Dro vestover, til eksplosjonen; vendte så tilbake øst, med den Hellige Ånd som tolker dette uskrevne Ordet. Nå, om det ikke er den Allmektige Gud helt fullkomment, vil jeg at dere forteller meg hva som er.

320 Hva er grunnen til at jeg prøver å si dette, venner? Det er for å vise dere at vi er i endetiden. Nå, hvis disse andre er helt til punkt og prikke med Ordet, da er også Dette helt til punkt og prikke med Ordet! Vi er her. Vi er ved enden, venner.

321 Snart vil det bli “tiden har runnet ut.” Millioner vil miste sine liv. Millioner vil bli, som tror at de er frelst nå, vil bli regnet som kanonføde til atomalderen. Vi lever i den siste time. Ved den Allmektige Guds nåde, ved Hans hjelp til Sitt folk, så de kan se frem til Kristi snarlige tilsynekomst! “Hvor lenge, broder Branham?” Kanskje tjue år; kanskje om femti år; kanskje om hundre år. Jeg vet ikke. Og kanskje neste morgen; kanskje allerede i kveld. Jeg vet ikke. Og de som sier at de vet, de tar feil. Skjønner? De vet ikke. Bare Gud vet.

322 Merk dere nå. Så hjelp meg, ved Gud, jeg sier Sannheten, at Dette er åndelig klargjort for meg, skjelnet av den Hellige Ånd. Og, ved at hver og en av Dem, har identifisert Sin plass i Bibelen.

323 Nå, hva denne store hemmeligheten som ligger under dette Seglet er, det vet jeg ikke. Jeg vet det ikke. Jeg kunne ikke tyde det. Jeg kunne ikke finne Det ut, akkurat hva Det—akkurat hva Det sa, men jeg vet at Det var disse Syv Tordner som uttalte noe med kort mellomrom og smalt syv forskjellige

ganger. Og Det utfoldet seg til noe annet som jeg så. Så, da jeg så Det, lette jeg etter tydingen. Det fløy forbi der, og jeg kunne ikke tyde Det. Det er helt riktig. Skjønner? Det er ikke helt tiden for Det ennå.

³²⁴ Men, Det beveger seg inn i den syklusen, ser dere. Det er snart i anmarsj. Så det dere må gjøre er å huske at jeg taler til dere i Herrens Navn. Vær forberedt, for dere vet ikke når noe kan skje.

³²⁵ Nå, når det kommer på bånd, som Det gjør, vil det antageligvis sende ti tusen av mine venner bort fra meg. For de kommer til å si at: "Broder Branham prøver å sette seg selv, og gjøre seg selv til en—en tjener eller en profet eller noe, for Gud." La meg si dere, mine brødre, det er feil.

³²⁶ Jeg forteller dere bare hva jeg har sett og hva som har blitt fortalt meg. Og nå må dere—dere gjøre hva enn dere vil. Jeg vet ikke hvem som kommer til å . . . hva som kommer til å skje. Jeg vet ikke. Jeg vet bare at disse Syv Tordner holder det mysteriet. Himlene var stille. Forstår alle sammen? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det er kanskje tiden, timen kan være nå, da denne store personen som vi forventer vil komme på scenen, kan komme på scenen.

³²⁷ Kanskje denne tjenesten, hvor jeg har forsøkt å ta folket tilbake til Ordet, har lagt et fundament; og om det har, vil jeg forlate dere for godt. Det vil ikke være to av oss her på samme tid. Skjønner? Hvis det er, vil han tilta; jeg vil avta. Jeg vet ikke.

³²⁸ Men jeg har vært privilegert av Gud, til å betrakte og se hva Det var, ser dere, se det utfolde seg til så mye. Nå, det er Sannheten.

³²⁹ Og jeg er sikker på at dere har lagt merke til tingene som har skjedd denne uken. Jeg er sikker på at dere la merke til den lille Collins-gutten som lå der, i ferd med å dø, her om kvelden; den lille jenta med leukemi.

³³⁰ Guds Rike kommer. Og Det går mer fra det negative til det positive, slik det har vært. Nå, det burde ikke sjokkere folk. Fra rettferdiggjørelse til helliggjørelse til dåpen i den Hellige Ånd, og så *her, her*. Skjønner? Vi trekker oss bare nærmere Gud, hele tiden.

³³¹ Kan dere ikke se, metodistforkynnere, at deres budskap om helliggjørelsen lå over det som Luther lærte?

³³² Dere pinsevenner, kan dere ikke se at deres budskap om dåpen overgår det som metodistene forkynte? Forstår dere hva jeg mener?

³³³ Å, vi har hatt mange ting som har gått ut! Og det stemmer. Og om det er noen som avskyr urett og folk som sier noe som egentlig er løgner og ikke Sannheten, jeg hater det.

³³⁴ Men jeg—jeg elsker den solide Sannheten, uansett hvor mye Den forstyrrer på *denne* måten eller på *den* måten. Hvis det er

Sannhet, vil Gud til slutt vise Det som Sannhet. Og om Han ikke gjør det snart, en av disse dagene, da var ikke visjonen min riktig. Ser dere nå hvor jeg nettopp har satt meg selv?

³³⁵ “Når vil det skje, broder Branham?” Jeg kan ikke fortelle dere det. Jeg vet ikke.

³³⁶ Men, en av disse dager, hvis vi aldri møtes igjen på denne jord, kommer vi til å møtes over der ved Kristi domstol. Og dere vil finne ut at i det rommet kom åpenbaringen fra Gud, akkurat som alle de andre har, at De . . . Ett av mysteriene ved det Seglet, grunnen til at Det ikke ble åpenbart, Det var Syv Tordner som ytret Sine røster. Og der er Det, fullkomment. Fordi, ingen vet noen ting om Det. Det ble ikke en gang skrevet. Så, vi er i endetiden. Vi er her. Jeg takker Gud for Hans Ord.

³³⁷ Jeg takker Ham for Jesus Kristus. For, uten å sende Ham for soningen av våre synder, ville vi alle ha vært i en stor gjødseldyngge av synd, uten håp. Men ved Hans nåde, Hans—Hans Blod renser all synd. Akkurat som dråpen med blekk i en bøtte med klor, du ville aldri funnet blekket igjen. Når syndene våre er bekjent, blir de lagt i Jesu Kristi Blod; de vil aldri kommes i hu igjen. Gud glemmer dem; de ble ikke en gang begått. Og så lenge det Offeret ligger der som en soning for oss, da er det alt. Slik er det, ser dere. Vi—vi er ikke syndere lenger. Vi er kristne, ved Guds nåde. Husk, i oss selv vil vi antageligvis være like feilende som vi engang var. Men, ser dere, Guds nåde kom over oss, og det er hva som har gjort oss til det vi er i dag, kristne brødre og søstre.

³³⁸ Dette har vært en overveldende uke for meg. Jeg er sliten. Sliten i mitt sinn. Fordi jeg—jeg har . . . gitt mitt ytterste. Og noe underlig har pågått, hver dag. Jeg ble forundret; ved å gå inn i rommet og være der i noen få minutter, og se Noe bare snu meg helt rundt.

³³⁹ Og her, jeg gikk inn dit og plukket opp notatene. Jeg fant frem bøker av Dr. Smith, Uriah Smith, og, å, alle skribentene og alt mulig, og leste i, leste gjennom bøkene deres. Jeg sa: “Nå, *her* er det Sjette Segl. *Her* er det Fjerde Segl. Nå, hva sier denne mannen? Han ville si: ‘Vel, Det var *dette, det* eller *det.*’” Jeg kikket bort hit og tok for meg en annen mann. Han sa Det var *slik-og-slik*. Og det så ut som at jeg bare . . . Det virket bare ikke riktig. Ser dere?

³⁴⁰ Da tenkte jeg: “Vel, hva er Det, Herre?” Og jeg gikk frem og tilbake på gulvet en stund. Jeg knelte ned og ba. Gikk tilbake og tok opp Bibelen; satte meg ned, leste. Gikk frem og tilbake.

³⁴¹ Så, helt plutselig, da jeg ble stille, her bare foldet Det seg ut slik som det. Da grep jeg en penn med en gang og begynte å skrive Det ned, slik som det, hva enn jeg så og gjorde. Så på Det, slik som det, til jeg fikk skrevet Det ned.

³⁴² Så tok jeg resten av dagen og gikk i gang med å spore Dette, og se om Det samsvarte ned gjennom hele Skriften. Så, "bevis alle ting". Skjønner? Jeg fikk Dette her.

³⁴³ Og jeg tenkte: "Nå, det er mange mennesker som har hatt visjoner. Det er mange som har vært i åpenbaringer." Hvis det er i motsetning til Ordet, la det være; det stemmer, la det være.

³⁴⁴ Nå, nå, så fulgte jeg Dette nedover slik som *dette*, fulgte det nedover slik som *dette*. Jeg skrev ned små ting her. Jeg tenkte: "Vel, nå, forsamlingen vil bli glad for å høre dette, for det passer inn *her* og passer inn *her*. Nå, la oss se, hva står det *her*? Ja. Og, ja, her er det, akkurat *her*." Skjønner?

³⁴⁵ Og tok Det tilbake gjennom Bibelen og fikk det til å samstemme nedover, gjennom uken. Der er Det, på lydbånd. Du er velkommen til å få dem. Og jeg har gjort det etter beste evne, under kristent fellesskap, Guds nåde, til alle mennesker, ved Jesus Kristus. Jeg har gjort så godt jeg bare kunne.

³⁴⁶ Dere har vært en av de beste forsamlingene. Ingen kunne ha sittet noe bedre. Dere har alle sammen kommet inn her klokken ett på dagen, frem til klokken fem, til når de enn åpnet kirken og tok. . . lot folket komme inn. Dere har stått i kulden; dere har sittet i snøen; dere har gjort alt; stått rundt veggene; til beina deres verket. Jeg har sett mennene, sette seg ned; la kvinnene sitte. Og forskjellige folk stod, slik som det, og satt rundt omkring. Jeg tenkte: "Herre, hele. . ."

³⁴⁷ Dette har vært en mystisk uke. Hele tingen har vært underlig på en måte, hvordan, når folk har kommet, sett dem stå omkring på utsiden, i vinduene, i dørene, rundt om på baksiden, over alt, og lyttet. Og til å være en taler, jeg er langt fra å være en taler. Jeg—jeg har såpass med intelligens til å vite at jeg ikke er, at jeg ikke er en taler. Men hvorfor sitter folk og lytter slik som det? Hvorfor gjør de det? De kommer ikke for å høre på en person som meg. Men de kommer fordi det er Noe i det, som trekker et folk til Seg. Skjønner? Det er Noe i det, som trekker dem.

³⁴⁸ Da min kone stod her på plattformen og sang, da jeg begynte:

De kommer fra øst og vest,
 De kommer fra land langt borte,
 For å feire med Kongen, for å spise som Hans
 gjest;
 Så velsignet disse pilegrimene er!
 De betrakter Hans hellige ansikt
 Som gløder med et Guddommelig Lys;
 Velsignede mottakere av Hans nåde,
 Som edelstener som skinner i Hans krone.

349 Måtte dere alltid ha det i minnet: “Å være en edelsten i Jesu Kristi Krone.” Paulus sa til Menigheten: “Dere er—dere er juvelene, edelstenene i Hans Krone.” Vi ønsker å være edelstenene i Jesu Kristi Krone.

350 Vi ønsker aldri å sette en mann i det. Glem alt om meg. Jeg er deres broder, en synder frelst av nåde, er ikke engang verdig å leve. Det er ikke annet enn sannheten. Jeg sier ikke det for å være ydmyk; det er fakta. Det er ikke noe i meg, ikke én eneste fornuftig ting.

351 Men Guds nåde har latt mine dårlige, dunkle øyne se bortenfor tidens forheng og se disse tingene der borte, og jeg kom tilbake.

352 Da jeg var en liten gutt, elsket jeg mennesker. Jeg ville alltid at noen skulle elske meg og snakke med meg. Ingen ville gjøre det, på grunn av navnet til familien. Ingen ville snakke med meg.

353 Men da jeg overgav meg selv til Gud, da... Vårt folk, bakgrunnen er irsk, jeg tenkte: “Kanskje... De var alle katolikker, og kanskje det var Det.” Jeg gikk *dit*, og Han var på denne bestemte måten. Og jeg dro ned til Den første baptistkirke, og Han var på en annen måte.

Jeg sa: “Herre, det må være en vei som er sann.”

Og Noe sa: “Det er Ordet.”

Jeg har holdt på det Ordet. Se på enhver visjon, over alt.

354 Den dagen jeg la ned hjørnesteinen der borte, og la dette i den, jeg skrev ned der hva Han viste meg den morgenen i en visjon. “Stå klar i tide og utide; tal til tuktt med all tålmodighet og iherdig undervisning. For det skal komme en tid da de ikke lenger vil tåle den sunne Lære, men etter sine egne lyster skaffe seg den ene læreren etter den andre, fordi det klør dem i øret; og de skal vende seg bort fra Sannheten, til eventyr.” Og jeg har sett disse to trærne, som jeg stod ved, gjøre akkurat den samme tingen. Det stemmer. Og der er vi. Og det er sant. Og nå, dere vil ikke... .

355 Husk. La meg formane dere igjen. Ikke si: “Takk skal du ha” til noen i det hele tatt. Ikke si, tenk at en eller annen forkynner eller noe, en dødelig mann; at det er noe godt ved ham. For det er det ikke. Jeg bryr meg ikke om hvem han er. Det er ikke noe godt i noe menneske. Det stemmer.

356 Om det lå en hel haug av trompeter her, og en av dem måtte gi fra seg en bestemt musikk, er det mannen... De trompetene er helt stumme. Det er karen som kan blåse i trompeten som vet hva han kommer til å gjøre, som plukker opp trompeten. Trompeten har ikke noe med det å gjøre. Lyden kommer fra en intelligens bak den. Det stemmer. Så alle trompeter er like.

357 Alle mennesker er like. Alle kristne er like. Det er ingen store menn iblant oss. Vi er ikke store menn, ikke store kvinner. Vi er alle brødre og søstre, alle sammen like, på

samme nivå. Vi er ikke “store”. Den ene kan ikke gjøre seg selv større enn den andre, kan ikke gjøre det i det hele tatt. Nei, så men. Men vi er bare mennesker alle sammen.

358 Ikke prøv å tolke tingene. Ikke prøv å gjør noe mer enn å bare leve et nært liv, hvor du gir pris og ære til Jesus Kristus. Forstår alle det nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Amen. Elsk Ham av hele deres hjerte. Gjør dere det? [“Amen.”]

Jeg elsker Ham (og jeg vil!), jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

359 Pris Gud! Forstår alle fullt og helt? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Tror alle sammen? [“Amen.”] Husker dere da jeg først begynte: “Hvem trodde vårt budskap? For hvem er Herrens arm åpenbart?” Har Han åpenbart for dere, Sin nåde, Sin godhet? [“Amen.”] Amen. Bare husk, elsk Ham av hele deres hjerte.

360 Jeg drar hjem igjen nå. Jeg vil være tilbake her igjen, om Herren vil, rundt første juni.

361 Kanskje, om Herren legger det på mitt hjerte, kanskje en eller annen gang tidlig denne sommeren, som juni eller noe, kanskje tidlig høst, om Herren drøyer, kunne jeg tenke meg å komme tilbake og sette av syv kvelder til, til de Syv siste Trompeter. Kunne dere tenke dere det? Kunne dere tenke dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Vil dere be for meg, så Gud vil hjelpe meg? [“Amen.”] Ja vel.

362 Til jeg møter dere igjen, husk denne gamle gode sangen:

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

363 Nå vil jeg at dere bøyer hodene deres. Jeg ønsker å be for dere. Før pastoren avslutter, ønsker jeg å be for dere.

364 Vår Himmelske Far, må folket, Herre, forstå. For jeg er sikker på at det er noen som ikke gjør det. Men Far, må de—de forstå målet. Og må de forstå, Far, at—at det er Din nåde til dem at disse tingene blir åpenbart. Og jeg ønsker å takke Deg, Herre, for kunnskapen i å vite om disse tingene som Du har åpenbart for oss.

365 Og jeg ber for enhver som er her, enhver som har deltatt i møtene. Hvis det er noen som ikke tror, må, Herre, de bli troende.

366 Jeg ber for alle som vil høre Budskapene på lydbånd. Og om Det skulle havne, som Det uten tvil vil gjøre, i hjemmene og stedene til mange vantro som vil være uenige; men Far, jeg ber for hver og en, at før de sier noe blasfemisk ord, at de først kan

sette seg ned og ransake Skriften ut fra hva som har blitt sagt, og deretter si til Deg at de i sannhet er oppriktige og ønsker å vite om dette er Sannheten eller ikke. Og jeg ber for dem, Far.

³⁶⁷ Og jeg ber for disse som har stått langs disse veggene, som stod på utsiden, som satt i bilene sine, for små barn og for alle som har vært inne. Og bare alle sammen, Herre, jeg ber for dem.

³⁶⁸ Og jeg ber om at mine bønner vil bli besvart, at Du vil velsigne dem. Først, Herre, gi alle sammen Evig Liv. Jeg ber om at det ikke må være én av dem som går bort, ikke én.

³⁶⁹ Og nå, Far, vi vet ikke når denne store hendelsen vil skje. Men vi ser tegnene komme til syne og Bibelske hendelser, så varmer det hjertene våre overmåte. Og jeg ber, Far Gud, om at Du vil hjelpe oss.

³⁷⁰ Jeg ber om at Du vil hjelpe vår kjære pastor, broder Neville. Gjør ham, Herre, full av nåde og full av kraft, og med forståelse, så han kan ta denne opplagrede Maten og fø Guds lam.

³⁷¹ Herre, jeg ber om at Du må holde sykdom borte fra oss. Må det skje, at når folk blir syke, at de vil huske at vår Herre Jesu nærværende og alltid tilstrekkelige Blod ligger på alteret for å gjøre soning. Og jeg ber om at de vil bli helbredet umiddelbart.

³⁷² Og jeg ber om at Du vil holde satans makt borte fra dem, som vil gjøre dem motløse eller forsøke å få dem til å lage kulter. Eller, bare hold alle fiendens makter borte, Herre. Helliggjør oss til Ditt Ord. Gi det, Herre.

³⁷³ Så Herre, ber jeg om at Du vil hjelpe meg. Jeg—jeg—jeg begynner å visne bort, Herre. Jeg vet at jeg ikke kan ha så mange dager igjen. Og jeg ber om at Du må hjelpe meg og lar meg være tro, Herre, og ærlig og oppriktig, så jeg kan være i stand til å bære Budskapet så langt som det er bestemt at jeg skal bære det. Og når tiden kommer da jeg må legge meg ned, og jeg kommer ned til Elven, og bølgene begynner å komme inn, å Gud, må jeg være i stand til å overlevere dette gamle Sverdet til en annen som vil være ærlig med Det, Herre, og som vil bære Sannheten. Gi det, Herre. Og inntil da, hjelp meg til å være sterk og sunn og modig.

³⁷⁴ Hjelp menigheten min. Velsign oss sammen, Herre. Vi er Dine. Vi føler nå at Din Ånd er iblant oss. Vi tror at Du vil svare på våre bønner. For vi overgir oss til Deg, med Ditt Ord, til tjeneste i resten av våre dager på denne jorden, i Guds Sønnns Navn, Jesus Kristus, vår elskede Frelser, til Hans ære. Amen.

Jeg... (Gud velsigne dere!)... Jeg elsker
Ham, (av hele mitt hjerte),
Fordi Han først elsket meg.

Gud velsigne deg, broder Neville.

³⁷⁵ [Forsamlingen fortsetter å synge *Jeg elsker Ham*. Broder Orman Neville avslutter møtet i bønn—Red.]

DET SYVENDE SEGL FORTSETTER

³⁷⁶ [Broder Branham offentliggjorde opprinnelig ikke innholdet i avsnittene 261-374, men i stedet fortsatte han på mandag 25. mars 1963, med avsnittene 377-414, som den autoriserte slutten på lydbandet *Det Syvende Segl*, som ble utgitt på den tiden—Red.]

³⁷⁷ Det er godt at han ikke vet noe om Det. For hvis han gjorde, da ville han etterligne Det. Det er hans knep når han gjør ting.

³⁷⁸ Så derfor har Gud gjort Det så skjult for hele verden, til og med for Himmelen, så det ikke er noen måte man kan forstå Det på, uten at Gud Selv åpenbarer Det.

³⁷⁹ Nå vil jeg at dere skal merke dere, i kveld, at i det Sjette Seglet, var det en—en trefoldig hensikt med det Sjette Segl.

Det var en trefoldig hensikt med hesterytterne.

³⁸⁰ Det har vært en trefoldig hensikt med alle disse tingene. Det tar oss tilbake til et tretall. Og et syvtall igjen, ser dere, Syv Segl, Syv Vredesskåler og så videre. Nå, i tretall og syvtall, er Guds tall i Hans matematikk for å åpenbare Sitt Ord.

³⁸¹ Nå legger dere merke til, som med rytterne nå, var det tre hester som dro ut. En av dem var en hvit en, en var en rød en og en var en svart en. Og så, i den fjerde hesten, vel, alle sammen var blandet sammen. Ser dere, en trefoldig hensikt.

³⁸² Nå, Gud gjorde den samme tingen. Gud gjorde det samme da Han sendte ut Sin løve, som var Hans Ord, til å kjempe mot antikrist.

³⁸³ Så finner vi ut at Han sendte ut oksen i løpet av trengselstiden, offerdyret. Og i denne trengselstiden, var det alt folk kunne gjøre, var å bare arbeide, slave og gi seg selv som et offer.

³⁸⁴ Så finner vi ut at i den neste tidsalderen, som var reformatorenes tidsalder, sendte Gud ut et menneskes visdom, et menneskelignende hode på Livsvesenet, som var kraften som gikk ut i reformatorene.

³⁸⁵ Nå, la dere merke til det? Enhver . . . Ikke å undres at folk i disse dager fremdeles lever i de forgangen tid, som om de var i reformatorenes tidsalder, fordi de bare ser det gjennom den—den geistlige måten å se det på. De ser det slik seminarene har undervist det. Det var Guds vei en gang, men vi har kommet forbi det.

³⁸⁶ Nå er vi inne i ørnens tidsalder, åpenbaringen skal bli åpenbart, hele tingen. Nå, sammenlign dette med Åpenbaringen det 10. kapittel, vers 1 til 7. Og vi vil se her i denne Åpenbaringen, Åpenbaringen her, 10,1 til 7, at: "I dagene da den syvende engels Budskap lyder, skulle alle Guds mysterier være avsluttet."

³⁸⁷ Nå, vi finner også ut, i dette, at det Sjette Segl, som nå er åpent, det var for en trefoldig hensikt. Nå, her var hensiktene.

³⁸⁸ Den første tingen var at den sovende jomfru måtte gå gjennom Trengselstiden for å bli rensset. Hun måtte bli rensset fra sine synder av vantro og for å ha forkastet Budskapet. Det ble hun i Trengselstiden. Vi ser at de ender opp her borte i Åpenbaringen 7, mellom det 6. og det 7. kapittelet her, at hun hadde blitt rensset, og hun hadde blitt tildelt sine klær. Nå, hun er ikke Bruden. Men det er menigheten, det rene folket som—som—som ikke hadde anledningen, kanskje, til å motta Budskapet, eller at de på en eller annen måte hadde blitt forblindet av disse falske profetene. Og de—de fikk ikke sjansen, og likevel er de virkelig oppriktige i hjertet. Og Gud kjenner deres hjerte. Og her blir de rensset i løpet av denne tiden.

³⁸⁹ Dere legger merke til det, en annen renselsestid, det er for Israel, når hun samler seg. Det er den andre folden. Gud rensset Israel i Trengselstiden. Ut fra de millioner som vil samles der, vil det være hundre og førti-fire tusen utvalgte, og de vil bli rensset også. Gud rensset Israel.

³⁹⁰ Merk dere, det er en hel jord som skal renses. Det vil være en slik ting at månen, stjernene og hele naturen vil bli rensset. Ser dere hva det er? Jorden fornyer seg selv, blir rensset, gjør seg klar til Tusenårsriket. Tusenårsriket nærmer seg. Og, ser dere, alt som har noe urent i seg vil bli rensset i løpet av det Sjette Segl.

³⁹¹ Nå, nå, legger dere merke til dette? Ved åpningen av dette Syvende Segl, er det også i et trefoldig mysterium. Dette har jeg. . . vil tale og har talt om, at det er mysteriet om de Syv Tordner. De Syv Tordner i Himmelen vil avdekke dette mysteriet. Det vil skje like ved Kristi Komme, fordi Kristus sa at ingen ville vite når Han kommer tilbake.

³⁹² La dere merke til da jødene spurte Ham om det? Vet. . . Da vi sammenlignet Skriften her med Matteus 24, med de seks Segl, det Syvende Segl var utelatt. Fordi, ser dere, Kristus sa: "Bare Gud Selv visste; ikke en gang Englene." Det er ikke så rart, Det var ikke en gang skrevet. Dere forstår, de ble stille; ingen ting skjedde da. Englene vet Det ikke. Ingen vet når Han kommer.

³⁹³ Men det vil være en—det vil være en—en Syv Røster, fra disse Tordenene, som vil åpenbare den store åpenbaringen på det tidspunktet. Så jeg tror, for oss som. . . Hvis vi ikke vet Det, og hvis vi. . . Det vil ikke bli kjent før den tiden. Men det vil bli åpenbart på den tiden, i den timen da det er bestemt at det skal bli åpenbart. Så, det vi må gjøre er å være ærbødige innfor Gud og tjene Ham og gjøre alt vi bare kan gjøre og leve et godt, kristent liv. Her, nå, ser vi at det Sjette Segl har blitt åpnet for oss; vi ser Det. Og vi vet at dette Syvende Segl ikke kan bli brutt for offentligheten før den timen kommer.

³⁹⁴ Nå, det var en eller annen grunn til at Gud lot disse Syv Røster tordne. Fordi Det må komme, ser dere. For den . . . Vi ser at Kristus, Lammet, tok Boken i Sin hånd, og Han åpnet dette Syvende Segl. Men, ser dere, det er et skjult mysterium. Ingen vet hva Det er. Men Det—Det, helt på linje med hva Han sa: “Ingen ville vite om Hans Komme.” De ville heller ikke vite om dette mysteriet om de Syv Tordner. Så dere ser, det henger sammen.

³⁹⁵ Så langt har vi en forståelse av Det i dag, fordi resten av Det har blitt helt avdekket; men dette er ikke avdekket. Men da jeg satt i rommet mitt, og jeg hørte dette . . . eller, ikke hørte det, mener jeg, men så Det folde seg ut til disse Syv Tordner. Nå, det er så langt som vi kan gå, akkurat der.

³⁹⁶ Og nå stoler jeg på at hver og en av dere vil tjene Gud og gjøre det som er rett. Og elske Ham i hele ditt liv og tjene Ham. Og Gud vil ta Seg av resten.

³⁹⁷ Nå, vi har, som vi fullfører her nå, ved Guds nåde, alle mysteriene i de seks Segl som har blitt beseget, og vi forstår og vet her at det Syvende Segl ikke vil bli gjort kjent for offentligheten.

³⁹⁸ Nå, Hans Komme, timen for Hans Komme, når jordens ødeleggelse, vet dere. Han sa der: “Hva vil være tegnet på kommet for verdens ende?” I Matteus 24, der var det de stilte Ham det spørsmålet. Han gikk ned til det. Han fortalte om hvordan Israel ville bli samlet som en nasjon, i det 31. verset i Matteus 24,31. Men så fortsatte Han i lignelser, ser dere. Da ser dere den . . . “Lær en lignelse av fikentreet. Når dere ser det skyte sine knopper, vel, da vet dere at våren er nær. Og når dere så ser at dette begynner å skje, vit da at tiden er nær.” Ser dere, Israel samles i sitt eget hjemland. Men merk dere, Han utelot åpenbaringen av dette Syvende Segl.

³⁹⁹ Og her, da det Syvende Segl, da Han åpnet Det, utelot Han Det også igjen, ser dere. Så vi ser at Det er et fullstendig mysterium, derfor er timen ennå ikke kommet for at mysteriet skal bli gjort kjent. Derfor har vi kommet så langt, og resten av Det vil bli gjort kjent akkurat rundt den tiden når Jesus kommer til syne på jorden igjen, for Sin Brud, eller hva enn som skjer på det tidspunktet. Nå, frem til da, la oss alle bare be, leve gode, rettskafne kristne liv og se frem til Hans Komme.

⁴⁰⁰ Og om dette lydbåndet nå skulle komme noen mennesker i hende ett eller annet sted, ikke prøv å lage noen slags isme av det. Det eneste dere bør gjøre er å bare fortsette å tjene Gud. For denne store hemmeligheten er så stor at Gud ikke en gang lot Johannes skrive Den ned. Den tordnet ut, men Han . . . visste at, lovet oss at Den ville bli åpnet. Men til denne dag er Den ikke åpnet.

⁴⁰¹ Og nå er vi takknemlige til Gud for hva Han har vist oss. Jeg har sittet i rommet der oppe i åtte dager. Og Budskapet

som jeg nettopp har forklart for dere vil mange av dere her forstå. Og jeg lovet at det var noe som pågikk, åndelig, hele tiden, som jeg var sikker på at dere gikk glipp av. Og dette er hva det er; det er den absolutte stadfestelsen på at denne tolkningen av Skriften er sendt fra Gud.

⁴⁰² For før vi i det hele tatt gikk inn i Det, og jeg dro for å reise vestover, viste Herren meg en visjon en dag, omkring klokken ti, en morgen. Og jeg kom og forklarte det her, at jeg hadde sett den; visste ikke hva det var. Det var en konstallasjon av syv Engler. Vi husker det. Dere kan få det med dere på lydbåndet som heter *Hvilken tid er dette, min herre?* Vel, nå, det er nøyaktig hva dere ser nå. De syv Englene. . . Jeg var i vesten.

⁴⁰³ Dere husker de bittesmå budbærerene; de dro østover. De andre budbærerene, duene, en litt større fugl, de dro østover. Og deretter så jeg. . . De var med meg hele tiden. Det var dette Første og Andre Rykk.

⁴⁰⁴ Nå, det Tredje kom fra vest og med en ufattelig høy fart, og De plukket meg opp. Det var da jeg kom tilbake øst igjen, med mysteriet om disse Syv Segl. Akkurat slik det ble sagt i—i Junior Jacksons drøm, som Herren lot meg tyde for ham der: “På innsiden av denne pyramiden var det hvit Stein som ikke var skrevet på.” Det var årsaken til at jeg måtte dra vestover, for å bli sammenføyd med disse Englenes Budskap, for å komme tilbake hit og åpenbare Det for menigheten. Husk, jeg sa: “De neste tingene som vil skje vil finne sted her i menigheten.” Det er helt riktig.

⁴⁰⁵ En annen ting, jeg vil at dere skal merke dere hva som skjedde. Og hvis dere lytter til lydbåndet til *Hvilken tid er dette, min herre?*, vil dere legge merke til at én Engel var veldig bemerkelsesverdig i mine øyne. Resten av Dem virket bare vanlige. Men denne Engelen var en bemerkelsesverdig Engel. Han var til venstre for meg i konstallasjonen, som var i form av en pyramide.

⁴⁰⁶ Og husk, det var i pyramiden at den mystiske hvite Steinen, som ikke var skrevet på, var. Og Englene tok meg inn i denne pyramiden som bestod av Dem Selv, Guds mysterier som bare var kjent for Dem. Og nå, De var Budbærerene som hadde kommet for å tolke denne pyramiden eller dette Budskapet om hemmeligheten bak disse Syv Segl, som ligger på innsiden av pyramiden.

⁴⁰⁷ Nå, Engelen som var til venstre for meg, ville faktisk være den siste eller den syvende Engel, om vi teller Dem fra venstre til høyre. For Han var til venstre for meg; jeg så på Ham i retning vest, Han kom i retning øst, det vil si på venstre side. Så det var den siste engels Budskap, veldig bemerkelsesverdig. Husker dere at jeg sa at Han hadde Sitt, hadde Sitt hode bakover; og Hans store, skarpe vinger; og hvordan Han fløy

rett til meg. Nå, det er dette Syvende Segl. Det er fremdeles en bemerkelsesverdig ting. Og vi er . . . Vi vet ikke hva Det er, på nåværende tidspunkt, fordi det ikke har blitt gitt tillatelse til at Det kan bli brutt.

⁴⁰⁸ Men nå, hver og en av dere i møtet har lagt merke til det, hvilket møte det har vært! Det virker som om alle har sittet helt på kanten av stolen. Og alle som har stått omkring her fra klokken ett, to på ettermiddagen og ventet på at dørene skulle åpnes og kommet frem hit. Stått langs veggene; med krampe i lemmene og alt mulig.

⁴⁰⁹ Hva er det? Det er den Hellige Ånd som har sendt ned disse Budbærerne, og De har åpenbart Det for oss. Og legg så merke til hvordan Det har harmonisert med Ordet, nøyaktig.

⁴¹⁰ Og så, så dere alle skal vite at dette er Sannheten; forutsa Han det omtrent—omtrent to måneder nå, eller mer, før det faktisk hendte. Så, da jeg dro vestover, uten å vite om Det; kom jeg tilbake hit med tolkningen slik Han hadde gitt Den. Husk nå, i visjonen, Han fortalte meg aldri noen ting i visjonen da Han tok meg opp. Jeg var vettskremt, redd for at jeg skulle dø, bli drept i en eksplosjon. Dere forstår, de kunne ikke gjøre det.

⁴¹¹ Tolkningen kom akkurat da jeg hadde behov for Den, det var i rommet, og jeg gav Den ut akkurat slik Han gav Den.

⁴¹² Nå, dere forstår, venner, visjoner svikter ikke. De er alltid fullkomne. De er bare absolutt sanne.

⁴¹³ Nå, visjonen pluss Ordet pluss historien pluss menighetstidene og alt, passer sammen. Så jeg kan sannelig si at etter min beste forståelse og i følge Guds Ord og visjonen og åpenbaringen, er tolkningen av dette SÅ SIER HERREN.

⁴¹⁴ Nå, må Herren velsigne dere alle, hver og en, i rikt monn, som vi reiser oss nå og synger denne gode, gamle menighetssangen. Gud velsigne dere, hver og en. Amen.

⁴¹⁵ [Broder Branham legger til de følgende fire linjene, tatt fra avsnitt 374 i hans Budskap kvelden før, 24. mars 1963—Red.]

Jeg . . . (Gud velsigne dere!) . . . Jeg elsker Ham
(av hele mitt hjerte),

Fordi Han først elsket meg.

Gud velsigne deg, broder Neville.

Åpenbaringen av De Syv Segl (The Revelation Of The Seven Seals)

Disse ti Budskapene av broder William Marrion Branham ble opprinnelig talt på engelsk fra den 17. mars til den 24. mars 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., og han fortsatte med Det Syvende Segl den 25. mars på Sherwood Motel. Da vi har fått tak i klarere og mer komplette originale lydbånd, har disse Budskapene blitt redigert i samsvar med det formatet som foreligger. Det er forsøkt å overføre det muntlige Budskapet fra det magnetiske lydbåndet og ned på trykk på en nøyaktig måte. Denne uforkortede norske oversettelsen ble trykt av Voice of God Recordings.

Alt i denne boken er beskyttet av opphavsrett. Denne boken kan ikke bli solgt, trykt på nytt, oversatt til andre språk, eller brukt til å samle inn penger uten en særskilt skriftlig tillatelse fra William Branham Evangelistic Association.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org